

MDW WUM

czasopismo Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego

medycyna
dydaktyka
wychowanie

6/7

2018

Warszawa
Rok L
ISSN 0137-6543

lipiec/sierpień 2018

Piknik integracyjny WUM

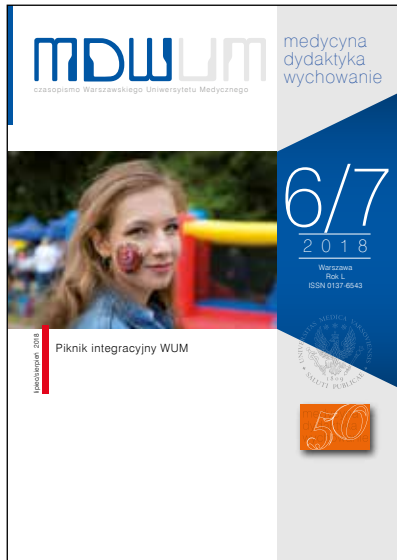

MDWUM 6-7/2018

Rok L

Warszawski Uniwersytet Medyczny

ISSN 0137-6543

W numerze:

Rozmowa z Rektorem prof. Mirosławem Wielgosiem <i>Powstanie Uniwersyteckie Centrum Kliniczne WUM</i>	2
Rozmowa z prof. Andrzejem Górskim z Zakładu Immunologii Klinicznej, Rektorem Akademii Medycznej w latach 1996-1999	4
Uroczystość wręczenia prof. Ewie Kuligowskiej dyplomu doktora <i>honoris causa</i> oraz promocja doktorów i doktorów habilitowanych I Wydziału Lekarskiego 2017/2018	8
Uroczystość wręczenia prof. Ericowi Van Cutsemowi dyplomu doktora <i>honoris causa</i> oraz promocja doktorów i doktorów habilitowanych II Wydziału Lekarskiego 2017/2018	12
Dyplomatorium absolwentów English Division	16
Czepkowanie absolwentek i absolwentów na kierunku pielęgniarstwo	18
Piknik integracyjny WUM	20
Stetoskop	22
Kliniki	28
<i>Poznajmy się...</i> dr hab. n. o zdr. Mariusz Panczyk	30
<i>Poznajmy się...</i> dr hab. n. farm. Anna Bielenica	34
Rozmowa z mgr Pauliną Gdańską z Kliniki Położnictwa i Perinatologii	36
Misje medyczne studentów WUM	40
60-lecie uzyskania dyplomów lekarskich	42
Finał kampanii #FeedThemAll – <i>Żywnie bez granic</i>	46
Odeszli	48
Co? Gdzie? Kiedy?	49

Nr 6-7/2018 przygotował zespół redakcyjny:

prof. dr hab. Dagmara Mirowska-Guzel (Redaktor Naczelna – Przewodnicząca Senackiej Komisji ds. Informacji Naukowej i Wydawnictw),
dr Anna Staniszevska (Z-ca Redaktor Naczelnej – Z-ca Przewodniczącej Senackiej Komisji ds. Informacji Naukowej i Wydawnictw),
Marta Wojtach (Sekretarz Redakcji – Dyrektor Biura Prasowego – Rzecznik Prasowy), Cezary Ksel, Kamilla Walczak, Klaudia Wendydz,
Maja Sosnowska (Redaktor Graficzny), zdjęcia: Michał Teperek, Wanda Widomska, Jarosław Oktaba, Tomasz Jędrzejewski

Adres redakcji: MDWum, ul. Pawińskiego 3, pok. 312, 02-106 Warszawa, tel.: (22) 57 20 615; e-mail: mdw@wum.edu.pl

Druk: topdruk24

Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych, zastrzega sobie prawo redagowania i skracania tekstów.

Powstanie Uniwersyteckie Centrum Kliniczne WUM

z Rektorem prof. Mirosławem Wielgosiem rozmawia Marta Wojtach

Panie Rektorze, jaka jest obecnie sytuacja finansowa trzech największych szpitali klinicznych, których podmiotem tworzącym jest Warszawski Uniwersytet Medyczny?

Sytuacja finansowa Samodzielnego Publicznego Centralnego Szpitala Klinicznego (CSK), Samodzielnego Publicznego Dziecięcego Szpitala Klinicznego (DSK) i Szpitala Klinicznego Dzieciątka Jezus (SKDJ) jest bardzo zła i stale się pogarsza – wszystkich trzech podmiotów, to trzeba podkreślić, bo w toczącej się dyskusji pada argument, że szpital dziecięcy jest bankrutem, a pozostałe dwa mają go ratować. Zadłużenie DSK wynosi 365 mln złotych, CSK – 266 mln złotych, SKDJ – 184 mln złotych. Łącznie daje to kwotę 815 mln złotych zadłużenia. Jak pokazują analizy, dokonane na podstawie wyliczeń wykonanych przez pracowników szpitali, w 2018 roku łączny dług tych trzech placówek wyniesie blisko 877 mln złotych, a w 2019 roku osiągnie wysokość blisko 950 mln złotych. Można zatem wnioskować, że dług tych trzech szpitali w latach 2017-2019 wzrośnie o blisko 134 mln złotych.

Podczas wielu spotkań, w których uczestniczyłem, a były to spotkania między innymi z ordynatorami klinik łączonych szpitali i związkami zawodowymi, pojawiały się pytania o przyczyny tych długów, a nawet o winnego tej dramatycznej sytuacji. Moim zdaniem nie ma jednego powodu i jednego winnego. Z pewnością przyczyniła się do tego polityka państwa, w tym niedoszacowanie przez NFZ wycen usług medycznych realizowanych w szpitalach klinicznych, będących często placówkami ostatniej szansy dla pacjentów z Mazowsza i Polski, ale też, nie ma co ukrywać, że styl zarządzania, jaki stosowali dyrektorzy szpitali, nie był nowoczesny i dostosowany do czasu oraz pogarszającej się sytuacji finansowej zarządzanych przez nich placówek. Chcę podkreślić, że wielokrotnie apelowaliśmy jako władze Uczelni do dyrektorów szpitali o takie ukierunkowanie ich działań, by mieli na uwadze nie tylko swoje szpitale, ale też pozostałe szpitale kliniczne oraz cały WUM. Dla przykładu: przy każdym z trzech szpitali jest lądowisko dla helikopterów, roczny koszt utrzymania infrastruktury lądowiska to 200-300 tys. złotych, a przecież CSK i DSK nie tylko są obok siebie, a wręcz są połączone tunelami komunikacyjnymi, więc użytkowanie i ponoszenie kosztów dwóch lądowisk nie jest racjonalne. W budowanym obecnie Uniwersyteckim Centrum Stomatologii zaplanowana jest pracownia rezonansu magnetycznego, a tych urządzeń w kampusie przy Banacha jest już cztery. Ponadto żadne z tych urządzeń nie jest wykorzystywane w 100 procentach. Apele do dyrektorów o widzenie szerszej perspektywy niż tylko własna jednostka nie przyniosły jednak żadnego skutku, a między innymi przez to rosły długi.

Jak kondycja finansowa szpitali wpływa na sytuację ekonomiczną całego WUM?

Brak pilnych i głębokich działań restrukturyzacyjnych zagraża funkcjonowaniu największych naszych szpitali oraz powoduje ogromne kłopoty finansowe Uczelni. Zgodnie z ustawą o działalności leczniczej podmiot tworzący, a więc WUM, jest zobowiązany do pokrycia straty podległych szpitali. Obecnie dotyczy to straty DSK za 2016 rok w wysokości ponad 40 mln złotych i straty za 2017 rok w wysokości ponad 13,5 mln zł (w tym przypadku termin do pokrycia to 31 marca 2019 roku). Ale rygorom tej ustawy będą podlegały też pozostałe szpitale – CSK i SKDJ w sytuacji wystąpienia tam straty do pokrycia, a konsekwencje poniesie Uniwersytet. Dane wskazują więc, że za lata 2016-2017 WUM powinien pokryć stratę w wysokości 53,5 mln złotych, a za lata 2018-2019 – ponad 19 mln złotych. Łącznie daje to blisko 72,5 mln złotych. Jeśli WUM miałby pokryć stratę finansową, to przez cztery kolejne lata odnotowywałby ujemny wynik finansowy, drastycznie pogorszyłaby się płynność finansowa Uczelni, powstałoby ryzyko braku terminowego regulowania zobowiązań, w tym wypłaty wynagrodzeń, konieczne byłyby ograniczenia lub zaniechanie realizacji planu inwestycyjnego dotyczącego Centrum Symulacji Medycznych, Uniwersyteckiego Centrum Stomatologii czy modernizacji Szpitala Klinicznego Dzieciątka Jezus, a także znacznie zostałaby ograniczona zdolność pozyskiwania jakiegokolwiek finansowania zewnętrznego. Uczelnia powoli by upadała, a długi szpitali i tak by dalej rosły.

Nie można patrzeć na sytuację każdego szpitala i Uniwersytetu, jak to czynili dotychczas na przykład dyrektorzy szpitali, jako na odrębne samodzielnie funkcjonujące instytucje. WUM może kształcić studentów, bo dysponuje bazą dydaktyczną. Jeśli Senat Uczelni podjąłby decyzję o likwidacji DSK – a do tego obliguje podmiot tworzący ustawa, jeśli nie pokryje on straty zadłużonej placówki – Uczelnia straci możliwość kształcenia studentów, tym samym nie wypełni podstawowej działalności statutowej, a w konsekwencji nie otrzyma dotacji, z której się utrzymuje.

21 maja Senat Uczelni podjął uchwałę o połączeniu trzech największych szpitali: SP CSK, SP DSK i SKDJ. Co konsolidacja oznacza dla szpitali i działających w nich jednostek?

Powstanie Uniwersyteckie Centrum Kliniczne WUM, które będzie samodzielnym publicznym zakładem opieki zdrowotnej, a więc zachowana zostanie dotychczasowa forma prawna. Szpitale zostaną połączone na zasadzie konsolidacji autonomicznej, zatem będą posiadały częściowo własną strukturę zarządczą i pewną swobodę działając jako filie, jednak będą prowadziły spójną i wspólną dla wszystkich trzech podmiotów politykę działania, pod szyldem UCK WUM. Łączone szpitale będą działały z dotychczasowymi nazwami i w dotychczasowych lokalizacjach. Utrzymana zostanie struktura kliniczna i produktowa, zatem będą funkcjonowały dotychczasowe komórki medyczne, czyli kliniki, oddziały, poradnie w obrębie poszczególnych lokalizacji. Utworzona zostanie jednolita struktura zarządzania dla całego UCK WUM. Nastąpi połączenie i unifikacja działalności pomocniczej i administracyjnej. Powstanie centrum usług wspólnych (administracja i obsługa) oraz zintegrowanej działalności pomocniczej medycznej.

Co konsolidacja zmieni dla osób zatrudnionych w tych placówkach?

UCK WUM przejmie wszystkich pracowników trzech szpitali, opierając się na zapisach zawartych w art. 23. Kodeksu Pracy. Z całą mocą chcę podkreślić, że nie przewidujemy ograniczenia zatrudnienia kluczowego personelu medycznego, w tym lekarzy i pielęgniarek oraz położnych. Co więcej, mamy nadzieję, że dzięki oszczędnościom poczynionym w innych obszarach UCK WUM będzie stać na podwyższanie zatrudnienia i poprawianie warunków pracy. Nie będzie również dyrektorów poszczególnych szpitali, a osoby kierujące działalnością zakładów leczniczych/filii będą w randze zastępców dyrektora UCK WUM, będą realizować wspólny dla całego UCK WUM plan i nie będą mogły w pełni samodzielnie decydować o najważniejszych kwestiach, mając na względzie jedynie dobro własnej placówki.

Czy konsolidacja przyniesie zmiany pacjentom szpitali?

Na zmianach nie ucierpią w żaden sposób pacjenci naszych szpitali, placówki będą działały nieprzerwanie, z zachowaniem najwyższego, wysokospecjalistycznego poziomu leczenia właściwego dla szpitali klinicznych WUM.

Jaki jest harmonogram konsolidacji?

Przez trzy miesiące – od lipca do września – na kanwie planu strategicznego powstanie szczegółowy plan operacyjny konsolidacji i restrukturyzacji. W jego tworzeniu wraz z Prorektorem ds. Klinicznych i Inwestycji prof. Wojciechem Braksatorem, Stanisławem Pituchą – Dyrektorem Biura ds. Szpitali i Bazy Klinicznej WUM oraz Piotrem Nowickim – Pełnomocnikiem ds. Restrukturyzacji Podmiotów Leczniczych i Organizacji Onkologii Klinicznej WUM uczestniczą dyrekcje trzech szpitali oraz kierownicy poszczególnych komórek organizacyjnych ze szpitali. Następnie – w październiku/listopadzie – szczegółowy plan zostanie przedstawiony Bankowi Gospodarstwa Krajowego, z którym prowadzimy rozmowy już od dłuższego czasu jako z instytucją, która może wspomóc WUM kredytem pozwalającym na restrukturyzację zadłużenia naszych szpitali. BGK już na etapie planu strategicznego pozytywnie ocenił plany powstania UCK WUM i możliwości udzielania przez BGK wsparcia tworzonemu podmiotowi. Mamy nadzieję, że 1 stycznia 2019 roku powstanie największe, wielospecjalistyczne centrum medyczne w Polsce – Uniwersyteckie Centrum Kliniczne WUM, które będzie miało wsparcie BGK.

Jakie są spodziewane efekty finansowe połączenia CSK, DSK i SKDJ w UCK WUM?

Konsolidacja tworzy zintegrowany podmiot pod jednolitym zarządzaniem, wprowadza jednolite zasady zarządzania, istotnie zmniejsza koszty administracyjno-pomocnicze i medyczno-usługowe. Stwarza możliwość: zmniejszenia cen przez zakupowy efekt skali, poprawy możliwości negocjacyjnych w różnych obszarach działalności, poprawy wskaźników zadłużenia w ramach UCK WUM, a także możliwość wprowadzenia nowej polityki zarządzania zadłużeniem oraz wielu innych działań restrukturyzacyjnych, głównie zwiększających przychody i optymalizujących koszty. W efekcie UCK zatrzyma narastanie ujemnych wyników finansowych, doprowadzi do bilansowania się połączonych jednostek, a docelowo, po ustabilizowaniu sytuacji bieżącej, skonsolidowany podmiot rozpocznie proces oddłużania. Ponadto Uniwersytet nie będzie musiał pokrywać strat szpitali, a UCK WUM zyska możliwość wsparcia finansowego ze strony Banku Gospodarstwa Krajowego, a może również Ministerstwa Zdrowia.

Jestem przekonany, że wraz z zespołem, o którym wspominałem, działającym pod kierunkiem Prorektora ds. Klinicznych i Inwestycji prof. Wojciecha Braksatora, przy współpracy dyrekcji szpitali oraz kierowników poszczególnych komórek organizacyjnych szpitali, a także zrozumieniu i wsparciu ze strony całej społeczności akademickiej WUM i pracowników szpitali klinicznych, sprawimy, że trzy szpitale kliniczne CSK, DSK i SKDJ, które są tak ważne dla polskiej medycyny i bezcenne dla naszej Uczelni, przetrwają i uzyskają szansę rozwoju, a wraz z nimi dalej będzie się rozwijał Warszawski Uniwersytet Medyczny.

Prof. dr hab. Andrzej Górski

Zakład Immunologii Klinicznej (I Wydział Lekarski)

Rektor Akademii Medycznej w Warszawie w latach 1996-1999

Pojawiające się co pewien czas przykłady nierzetelności naukowej w Polsce prowokują do postawienia pytania o stan wiedzy środowiska naukowego na temat etyki w nauce i powody nikłej znajomości tego zagadnienia.

Myślę, że jedną z przyczyn jest brak nauczania tego przedmiotu w naszych programach dydaktycznych. Na naszym Uniwersytecie, mimo moich starań, jedynym wydziałem, który wprowadził takie zajęcia, jest Wydział Lekarsko-Dentystyczny. Całkiem odmienna sytuacja panuje zaś na czołowych uczelniach europejskich i amerykańskich, które takie programy dydaktyczne realizują. W USA uczelnia bez takiego programu nie może ubiegać się o środki federalne na naukę. Sądzę, że na naszej Uczelni jest szereg osób posiadających odpowiednie kwalifikacje, aby z powodzeniem taką wiedzę przekazywać tym, którzy w przyszłości będą się zajmować prowadzeniem badań naukowych.

Chciałbym na wstępie naszej rozmowy zwrócić uwagę na jeszcze jeden problem, o którym pisze prof. Andrzej Białas, do niedawna Prezes Polskiej Akademii Umiejętności, w bardzo pięknym artykule pod tytułem „Śmiertelne niebezpieczeństwo”, opublikowanym 7 czerwca tego roku w miesięczniku „PAUza Akademicka”. Artykuł ten, dostępny online, gorąco polecam wszystkim czytelnikom „Medycyny, Dydaktyki, Wychowania”. Gdzie autor dostrzega owo tytułowe niebezpieczeństwo? Przede wszystkim w szerzącej się dwulicowości naszego życia publicznego, a więc również naukowego, które coraz bardziej przypomina wielki spektakl. W takiej atmosferze nie sposób odróżnić prawdziwego sukcesu, również w nauce, od spektaklu, pseudo-sukcesu, niemającego nic wspólnego z rzetelnością, a raczej z populizmem naukowym. Żyjąc w takim

świecie, łatwiej i skuteczniej wypromować informację o kolejnym innowacyjnym odkryciu, które w rzeczywistości ma wątpliwe uzasadnienie naukowe. Znane jest od wielu lat powiedzenie łacińskie, często cytowane w wystąpieniach przez Pana Rektora Tadeusza Tołłoczkę: „Mundus vult decipi, ergo decipiatur”, co znaczy: świat chce być oszukiwany, wobec tego go oszukujmy. Myślę, że ta gorzka sentencja w dużym stopniu oddaje istotę sprawy. Reasumując, uważam, że niebezpieczeństwo polega na tym, iż pewne pryncypia, które legły u podstaw tworzenia uniwersytetów, zostały zdewaluowane. Nie powinno się zapominać, że powołaniem uniwersytetu jest poszukiwanie prawdy. Proszę spojrzeć na logo Harvard Medical School, w którym umieszczono słowo: veritas.

Tym ważniejszy wydaje się apel prof. Andrzeja Białasa, aby w tej nowej rzeczywistości, w której „gusta zastępują naukę, szalbierze zastępują uczonych, a złudzenia zastępują fakty”, naukowiec stał się strażnikiem prawdy.

Oczywiście, a słowa te mają jeszcze większe znaczenie, kiedy wypowiada je osoba o wielkim, uznanym autorytecie, przez 18 lat piastująca stanowisko Prezesa Polskiej Akademii Umiejętności. Pozwolę sobie zacytować jeden fragment tego artykułu: „Zawód uczonego wymaga właśnie tej głupoty, tej naiwności, tej skrajnej uczciwości”, i dalej: „Dlatego właśnie trzeba piętnować rozpalonym żelazem odchylenia od naukowej uczciwości”. Brzmi to co prawda radykalnie, lecz w ustach uczonego o takim autorytecie słowa te nabierają wielkiej mocy.

Jak w najprostszy sposób można zatem zdefiniować etykę w nauce?

Etyka to zbiór pewnych zasad obowiązujących dane środowisko. Mimo że różne środowiska posiadają swoją specyfikę, zasady etyczne są do siebie podobne. Stąd wynika ich uniwersalność. Natomiast etyka w nauce to zbiór reguł, które powinny być stosowane w nauce. W tym miejscu należy przypomnieć, że w Polsce obowiązuje wszystkich pracowników naukowych i naukowo-dydaktycznych „Kodeks etyki pracownika naukowego”. Dostępny jest online, między innymi na stronach Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego i Polskiej Akademii Nauk. Został opracowany przez Komisję do spraw Etyki w Nauce przy Polskiej Akademii Nauk, której mam zaszczyt być wiceprzewodniczącym, i uchwalony w 2010 roku przez Zgromadzenie Ogólne Polskiej Akademii Nauk. Przygotowanie Kodeksu nie było wynikiem jedynie przemyśleń członków Komisji, lecz zostało oparte na analizie wcześniejszego dokumentu opracowanego przez dwie organizacje europejskie: European Science Foundation i ALLEA, czyli European Federation of Academies of Sciences and Humanities. Zatem podstawą stworzenia naszego Kodeksu były znane już na całym świecie pryncypia. „Kodeks etyki pracownika naukowego” obowiązuje wszystkich pracowników, nie tylko związanych z Polską Akademią Nauk. Wszyscy uczeni i pracownicy naukowo-dydaktyczni w Polsce są zobligowani zapisami tego dokumentu.

Co uznajemy za najważniejsze zasady i wartości etyczne w pracy naukowej?

Rzetelność pracy naukowej jest związana z przestrzeganiem reguł, zwanych dobrymi praktykami. Jest ich siedem. Pierwsza z nich dotyczy postępowania z danymi naukowymi – powstawania, gromadzenia i zapisu danych. Druga – właściwego wyboru i stosowania procedur badawczych. Trzecia podejmuje bardzo ważne, a często kontrowersyjne zagadnienie autorstwa pracy naukowej – kto może być autorem pracy, kogo można za niego uznać. Z tym tematem często wiążą się nieporozumienia prowadzące nieraz do przykrych sytuacji, wynikających z nieprecyzyjnego określenia wkładu intelektualnego osób biorących udział w powstaniu publikacji. Kolejna zasada dotyczy recenzowania i opiniowania. Wiem, również z mojego doświadczenia, że zaangażowanie się w przygotowanie recenzji może skończyć się przykrą niespodzianką. Dlatego mogę czasem zrozumieć, ale nie całkowicie usprawiedliwić kolegów, którzy uchylają się od sporządzenia recenzji z braku czasu lub obawy przed brakiem anonimowości, zwłaszcza gdy jest ona negatywna.

W projekcie nowej ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce znajduje się zapis mówiący o utworzeniu Rady Doskonałości Naukowej. Czy zdaniem Pana Profesora może mieć ona wpływ na zniwelowanie złych praktyk?

Trudno w tym momencie wyrokować, ponieważ nie znamy szczegółowo trybu powoływania członków Rady i jej działalności. Jeżeli jednak zapisy dotyczące Rady zostaną utrzymane, a ustawa wejdzie w życie*, to uważam za bardzo dobry przepis mówiący o tym, aby do habilitacji powoływać anonimowych recenzentów. Myślę, że to byłoby bardzo dobre rozwiązanie, oczywiście pod warunkiem, że zostanie zachowana ta anonimowość.

* Rozmowa przeprowadzona przed przyjęciem przez Sejm 3 lipca 2018 roku ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (red.)

Zresztą problem recenzowania jest bardzo złożony. Recenzent swoim autorytetem uwiarygadnia, bądź podważa, jakość i znaczenie wyników badań zawartych w pracy naukowej. W czasopiśmie wysokiej rangi otrzymanie ostatecznej recenzji i decyzji trwa miesiącami. Na recenzję jednej z naszych ostatnich prac oczekiwałem pół roku. Dlatego przyznaję, że z niemałym zdziwieniem obserwuję praktyki publikowania w ciągu trzech lat kilkudziesięciu prac w nisko notowanych periodykach. Przyznaję z przykrością, że jest to bardzo krótkowzroczna polityka, ponieważ żadne poważne gremium krajowe i międzynarodowe nie uzna takich „osiągnięć”. Na szczęście nowa ustawa deklaruje, że skończy z „punktozą”.

Oprócz czterech wspomnianych wcześniej dobrych praktyk zostały jeszcze trzy.

To dobre praktyki dotyczące relacji ze społeczeństwem, unikanie konfliktu interesów oraz formowanie młodej kadry. Chciałbym zwrócić uwagę na to ostatnie zagadnienie. Przez formowanie młodej kadry rozumiem promowanie młodych ludzi, naszych potencjalnych następców. Z dumą mogę powiedzieć, że moi doktoranci pełnili już funkcję rektora naszej Uczelni, zajmują kierownicze stanowiska na Warszawskim Uniwersytecie Medycznym i w innych ośrodkach naukowych. Starłem się dać sporo z siebie, aby ich promować, mając w pamięci kolejną piękną sentencję, często wypowiedzaną przez prof. Tadeusza Tołłoczke: „Verba docent, exempla trahunt” – słowa uczą, przykłady pociągają.

Przed czym chronią nas przedstawione przez Pana Profesora zasady etyczne?

Ponieważ stanowimy społeczność akademicką, to powinny nas obowiązywać pryncypia uniwersyteckie. W naszym środowisku głównym powołaniem uczonego było i jest poszukiwanie prawdy. To się nie powinno zmienić, pomimo forsowania zmian w funkcjonowaniu uniwersytetu jako instytucji naukowej, kładącej główny nacisk na aspekt gospodarczy, potrzebę zdobywania środków i patentów oraz komercjalizację. Wróciłbym do początku naszej rozmowy i artykułu prof. Andrzeja Białasa. Myślę, że etyka w nauce chroni nas właśnie przed tym niebezpieczeństwem, o którym pisze Pan Profesor, przed wszelkimi naruszeniami, które pomniejszają i deprecjonują obraz nauki. Etyka w nauce powinna wskazywać nam drogę, pewne prawidłowości, chciałoby się powiedzieć – przykazania, które należy respektować, a w przypadku ich nierespektowania – dawać możliwość korygowania takich praktyk. Warto zaznaczyć, że problem nierespektowania zasad etyki w nauce nie dotyczy tylko naszego kraju. Różnica polega jednak na tym, że w krajach wysoko rozwiniętych takie naruszenie zwykle pociąga za sobą bardzo poważne konsekwencje.

Czy powstała na naszej Uczelni Grupa Editors' Club może przyczynić się do promocji wspomnianych wcześniej dobrych praktyk?

Mam zaszczyt być członkiem tej Grupy i myślę, że to ciekawa inicjatywa. Uważam, że rolą Grupy jest właśnie promowanie dobrych praktyk, głównie dotyczących publikowania i raportowania, a także walka o pozycję czasopisma, które poszczególni edytorzy reprezentują. Jestem redaktorem naczelnym czasopisma „Archivum Immunologiae et Therapiae Experimentalis”, jednego z czołowych pism krajowych o wysokim IF – ostatnio powyżej 3. Jednocześnie nasze pismo może pochwalić się jednym z najniższych w świecie indeksem autocytowań, około 3 procent. Nasze czasopismo jest przykładem na to, że autocytowania nie są warunkiem wysokiego IF. Z drugiej strony uważam, że znaczenie pisma nie jest związane z wysokością współczynnika IF. I nie jest to tylko moje zdanie. IF to jeden z mierników, ale niekoniecznie mówi on o jakości naukowej. Na to zresztą zwracał uwagę twórca IF dr Eugene Garfield.

Posiada Pan Profesor wieloletnie doświadczenie związane z monitorowaniem nieprawidłowości prowadzenia badań naukowych. Jakie, zdaniem Pana Profesora, są najczęstsze błędy popełniane przez naukowców?

Jak już wcześniej wspominałem, jestem wiceprzewodniczącym powstałej w 2010 roku Komisji do spraw Etyki w Nauce przy Polskiej Akademii Nauk, która monitoruje przypadki naruszenia dobrych praktyk w prowadzeniu badań naukowych. Jest to jednostka nienależąca formalnie do Polskiej Akademii Nauk, w przeciwieństwie do Komitetu Etyki

w Nauce PAN, zajmującego się raczej filozofią etyki w nauce (który przed czterema laty wydał monografię autorstwa swojego i Sławomira Letkiewicza „Rozwój polskiej etyki i deontologii lekarskiej w latach 1945-2014”). Wracając do Komisji do spraw Etyki w Nauce przy Polskiej Akademii Nauk – obejmuje ona swoją plenipotencją całe środowisko naukowe i akademickie w Polsce, wszystkie wyższe uczelnie, instytuty badawcze i instytuty resortowe, a do głównych jej zadań należy monitorowanie wspomnianych naruszeń i rozpatrywanie skarg, wystosowywanych zarówno przez osoby indywidualne, jak i instytuty naukowe, dotyczące naruszania procedur „Kodeksu etyki pracownika naukowego”. Na podstawie mojego ośmioletniego doświadczenia mogę powiedzieć, że najczęstsze problemy dotyczą naruszenia praw autorskich.

Czy powodem ich naruszenia jest niewiedza?

Zdarza się, że niewiedza, czasem nieświadomość lub zgoła brak zrozumienia etycznej naganności czynu. Słyszymy wszak nieraz wypowiedane z rozbrajającą szczerością bulwersujące słowa usprawiedliwiające plagiat. Kolejne często pojawiające się błędy dotyczą niewiarygodnego przedstawienia danych, a także problemów związanych z autorstwem prac.

Kończy się druga kadencja działalności Komisji do spraw Etyki w Nauce przy Polskiej Akademii Nauk. Co uznaje Pan Profesor za największy jej sukces?

Za sukces można uznać fakt, że Komisja powstała i wciąż istnieje. Jej działalność jest sygnałem dla środowiska, że należy z rozwagą rozpoczynać i przeprowadzać badania naukowe, a następnie publikować ich wyniki. Podsumowując działalność Komisji, wolałbym jednak użyć słowa „korzyść”. I taką bezpośrednią korzyścią na pewno jest opracowanie „Kodeksu etyki pracownika naukowego”. Poza tym organizujemy konferencje, taką jak zeszłoroczna, którą poświęciliśmy bardzo aktualnemu tematowi terapii eksperymentalnej.

Jakie wyzwania dla etyki w nauce stawia zglobalizowany, cyfrowy świat?

Jest ich bardzo wiele, a związane są przede wszystkim z pojawieniem się Internetu. Korzystanie z sieci sprawiło, że wielkim problemem stała się chociażby wiarygodność danych, które są w niej udostępniane. Nas, jako pracowników wyższej uczelni medycznej, szczególnie powinno interesować to, skąd ludzie czerpią informacje medyczne. Wiemy skądinąd, że wiele wiadomości czerpanych jest ze stron nieposiadających akredytacji, a co ważniejsze – niepoddawanych żadnej kontroli. Ów brak nadzoru merytorycznego nad zamieszczonymi tam danymi sprawia, że niemal każdego dnia bombarduje się nas wiadomościami o rzekomym odkryciu nowoczesnych leków czy innowacyjnych terapii. Nadmiernie liberalne i jednocześnie nieodpowiedzialne podejście redaktorów niektórych czasopism do prezentowania często wątpliwych wyników badań daje fałszywą nadzieję na wyleczenie wielu cierpiących i chorych na nowotwór czy chorobę Alzheimera, a ponadto podważa zaufanie do nauki w ogóle. Globalny, olbrzymi postęp informatyki i wręcz nieograniczony dostęp do informacji jest oczywiście wielką korzyścią w pracy uczonego. Jednak pojawiają się dwa problemy: po pierwsze, nie jesteśmy w stanie przetworzyć tych wszystkich danych, a po drugie, nie jesteśmy w stanie odróżnić, które informacje są ważne, a które nie, które prawdziwe, a które niewiarygodne. Wielkim problemem etycznym jest powstawanie i wydawanie tak zwanych „predatory journals”, czyli czasopism, w których, uiszczając określoną kwotę, można opublikować praktycznie dowolną pracę. Stosując takie reguły, owe drapieżne czasopisma wyrządzają wielką szkodę nauce. Podobnie należy traktować tak zwane „predatory meetings”, czyli *de facto* zjazdy pseudonaukowe, w których uczestniczą, po uiszczeniu wcześniej wynegocjowanej opłaty, w charakterze zaproszonych prelegentów, osoby aspirujące do wybitnych osiągnięć naukowych. Ranga takich konferencji, na których każdy, kto zapłaci, może poczuć się jak wielki uczyony, jest – mówiąc delikatnie – bardzo wątpliwa.

Rozmawiał Cezary Ksel

Cytaty pochodzą z artykułu prof. Andrzeja Białasa „Śmiertelne niebezpieczeństwo”, Tygodnik Polskiej Akademii Umiejętności „PAUza Akademicka”, nr 431, str. 1.

Uroczystość wręczenia prof. Ewie Kuligowskiej dyplomu doktora *honoris causa* oraz promocja doktorów i doktorów habilitowanych I Wydziału Lekarskiego 2017/2018

26 czerwca 2018 roku w Sali Wielkiej Zamku Królewskiego prof. Ewa Kuligowska – autorytet światowej radiologii, pionierka rozwoju technik ultrasonograficznych, współtwórczyni ultrasonografii zabiegowej – odebrała tytuł doktora *honoris causa* Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Uczelnia doceniła Panią Profesor za ogromny dorobek naukowy, osiągnięcia dydaktyczne, zasługi dla postępu radiologii na świecie oraz współpracę z Warszawskim Uniwersytetem Medycznym. Uroczystość była okazją do wręczenia listów gratulacyjnych nowym profesorom oraz promocji doktorów habilitowanych i doktorów nauk z roku akademickiego 2017/2018, którzy uzyskali stopnie naukowe w I Wydziale Lekarskim, jak i w Centrum Biostruktury.

W spotkaniu uczestniczyły władze rektorskie i dziekańskie, członkowie Rady I Wydziału Lekarskiego, promotor w postępowaniu o nadanie prof. Ewie Kuligowskiej godności doktora *honoris causa* – prof. Olgierd Rowiński – Kierownik II Zakład Radiologii Klinicznej WUM, recenzentki postępowania o przyznanie prof. Ewie Kuligowskiej doktoratu honorowego: prof. Ewa Radwańska i prof. Małgorzata Szczerbo-Trojanowska, członkowie społeczności akademickiej Uczelni oraz zaproszeni goście. W tym wyjątkowym dniu bohaterom uroczystości towarzyszyły również rodziny i bliscy.

Uroczystość rozpoczęło odśpiewanie hymnów państwowych Rzeczypospolitej Polskiej oraz Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej przez Chór Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

Zgromadzonych w Sali Wielkiej Zamku Królewskiego powitał Dziekan I Wydziału Lekarskiego prof. Paweł Włodarski, który w swoim wystąpieniu powiedział o nowej doktor *honoris causa* m.in.: *Chciałbym podkreślić to, że spośród wielu wybitnych lekarzy, którzy ukończyli naszą Uczelnię i pracują za granicą, tylko nieliczni zachowali tak silną więź ze swoją ojczyzną i Alma Mater, jaką to przez wiele lat utrzymywała prof. Kuligowska. Jesteśmy zatem niezwykle dumni, że ta nieformalna relacja została zwieńczona nadaniem Pani Profesor tytułu doktora honoris causa naszej Uczelni, przez co na stałe stała się członkiem naszej akademickiej społeczności. Dodatkowo cieszy nas, że ten honorowy doktorat naszej Uczelni, pięćdziesiąty, o który wystąpił nasz Wydział, został przyznany kobiecie.*

Dziekan I WL prof. Paweł Włodarski odczytuje treść dyplomu

Prof. Ewa Kuligowska odbiera z rąk Rektora prof. Mirosława Wielgosia dyplom doktora *honoris causa*

Doktor honorowa prof. Ewa Kuligowska, prof. Olgierd Rowiński – promotor doktoratu (z prawej), dr Jarosław Biliński i dr Filip Dąbrowski (w drugim rzędzie od lewej)

Następnie JM Rektor prof. Mirosław Wielgoś zwrócił się do prof. Ewy Kuligowskiej słowami: *Profesor Ewa Kuligowska jest absolwentką naszej Uczelni, zatem splendor doktoratu honorowego ma jeszcze większą wartość. Tylko w nielicznych przypadkach bowiem macierzysta Uczelnia wyróżnia swojego Ucznia tym najwyższym zaszczytem. Pani Profesor jest ze wszech miar osobą wyjątkową i z radością witamy ją jako 72. doktora honorowego naszej Uczelni. (...) To duma mieć wśród absolwentów, a teraz również doktorów honorowych, międzynarodowy autorytet w dziedzinie radiologii, pionierkę rozwoju technik ultrasonograficznych, współtwórczynię ultrasonografii zabiegowej. (...) Podziwiamy Pani dokonania i Pani osobowość (...). Dziękujemy za Pani serce, za wsparcie dla osób związanych z naszą Uczelnią najpiękniej jak potrafimy”.*

Prof. Olgierd Rowiński – promotor doktoratu honorowego, wygłosił laudację, w której dokonał prezentacji kandydatki, omówienia jej dorobku naukowego i zasług dla społeczności akademickiej naszej Uczelni. Prof. Rowiński mówił: *Niemal od samego początku swojej działalności lekarskiej w USA prof. Ewa Kuligowska całym sercem zaangażowała się w pomoc dla polskiej medycyny i radiologii, koncentrując swe wysiłki na wychowaniu młodszego pokolenia lekarzy. Dostrzegając istniejące w tamtych czasach braki w szkoleniu rezydentów w Polsce, zwłaszcza w zakresie nowoczesnych technik radiologicznych, założyła Polish American Foundation. Dzięki tej organizacji w latach dziewięćdziesiątych minionego stulecia Zakład Radiologii, w którym pracowała prof. Kuligowska, stał się najważniejszym zagranicznym ośrodkiem szkolącym polskich radiologów. Ogromny osobisty sukces z pełną determinacją postanowiła jednak przekuć w promocję polskiej nauki na świecie, uczestnicząc w działaniu stowarzyszeń lekarzy polonijnych w Stanach Zjednoczonych, w promocję pozycji kobiet w nauce światowej oraz w stworzenie platformy edukacyjnej dla polskich lekarzy na terenie Stanów Zjednoczonych. Nadanie Pani Profesor tytułu doktora honoris causa Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego jest wyrazem uznania dla jej wybitnych osiągnięć, wielkim osobistym sukcesem, ale również wydarzeniem szczególnym dla całego polskiego środowiska radiologicznego, z którego się wywodzi.*

Następnie prof. Ewa Kuligowska odebrała z rąk Rektora prof. Mirosława Wielgosia – odczytany wcześniej przez Dziekana prof. Pawła Włodarskiego – dyplom potwierdzający nadanie tytułu doktora *honoris causa* Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Po odebraniu zaszczytnego tytułu nowa doktor honorowa wygłosiła okolicznościowe przemówienie „Moja wędrówka poprzez cienie i blaski radiologii. Gdzie nas ta droga zaprowadzi?”.

Powinszowania dla prof. Ewy Koźniewskiej-Kołodziejskiej

Wręczenie listu gratulacyjnego prof. Piotrowi Albrechtowi

Prof. Barbara Zegarska odbiera z rąk Rektora list gratulacyjny

Gratulacje odbiera dr hab. Iwona Szymusik

W dalszym ciągu trwania uroczystości JM Rektor prof. Mirosław Wielgoś uhonorował Medalem im. dr. Tytusa Chałubińskiego dr Kornelię Król – wieloletnią Prezes Związku Lekarzy Polskich w Chicago, w uznaniu wielkiego wsparcia dla rozwoju medycyny, polskich lekarzy i naukowców, a szczególnie członków społeczności akademickiej Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

Kolejną częścią wydarzenia było wręczenie listów gratulacyjnych nauczycielom akademickim I Wydziału Lekarskiego, którzy w kończącym się roku akademickim uzyskali tytuł profesora nadany przez Prezydenta RP. Do tego grona należą: prof. Ewa Koźniewska-Kołodziejaska z Zakładu Fizjologii Doświadczalnej i Klinicznej, prof. Piotr Albrecht z Kliniki Gastroenterologii i Żywienia Dzieci oraz prof. Barbara Zegarska z Katedry Kosmetologii i Dermatologii Estetycznej Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszcy.

Dyplomy z rąk Rektora prof. Mirosława Wielgosia oraz Dziekana prof. Pawła Włodarskiego odebrali nowo promowani doktorzy habilitowani nauk medycznych i doktorzy nauk, którzy przed tą radosną chwilą złożyli ślubowanie.

Gratulując nowym profesorom, doktorom oraz doktorom habilitowanym uzyskania upragnionych stopni i tytułów naukowych, Dziekan I Wydziału Lekarskiego zaznaczył, że: *Wymogi stawiane kandydatom do stopni naukowych nadawanych na naszym Wydziale są uważane za wysokie, a pochodzące stąd doktoraty i habilitacje są najwyższej próby. Tym większe słowa uznania należą się dziś promowanym*

Nowo promowani

W imieniu promowanych głos zabrała dr hab. Adriana Rakowska

doktorom i doktorom habilitowanym. Są one wynikiem wyjątkowej pracy, a nierzadko wielkiej determinacji. W imieniu promowanych głos zabrała dr hab. n. med. Adriana Rakowska, która mówiła m.in.: *Nie byłoby tej dzisiejszej wspaniałej uroczystości, gdyby nie nasi Nauczyciele, nasi Mistrzowie. To oni, przekazując nam swoje umiejętności, swoją wiedzę i swoją pasję, pokierowali naszym rozwojem naukowym i zaszczytali w nas ciekawość konieczną w pracy naukowca. Chcę w imieniu nas wszystkich promowanych wyrazić naszą wdzięczność.*

Dziekan prof. Paweł Włodarski życzył doktorom, doktorom habilitowanym i profesorom należącym już do grona naszej akademickiej społeczności, aby otrzymane stopnie i tytuły dały początek karierze naukowej podobnej do drogi, jaką przebyła prof. Ewa Kuligowska.

Częścią artystyczną uroczystości był koncert w wykonaniu kwartetu smyczkowego Orkiestry Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

Kamilla Walczak

Koncert kwartetu smyczkowego Orkiestry Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego

Uroczystość wręczenia prof. Ericowi Van Cutsemowi dyplomu doktora *honoris causa* oraz promocja doktorów i doktorów habilitowanych II Wydziału Lekarskiego 2017/2018

Dziekan II Wydziału Lekarskiego prof. Marek Kuch otwiera uroczystość

Rektor prof. Mirosław Wielgoś

27 czerwca 2018 roku na Zamku Królewskim w Warszawie odbyła się uroczystość wręczenia tytułu doktora *honoris causa* prof. Ericowi Van Cutsemowi – światowej sławy specjalście w zakresie onkologii gastroenterologicznej, a także listów gratulacyjnych dla nowo mianowanych profesorów oraz dyplomów doktora habilitowanego, doktora nauk medycznych oraz doktora nauk o zdrowiu II Wydziału Lekarskiego roku akademickiego 2017/2018.

Uroczystość rozpoczęło odśpiewanie hymnów państwowych Rzeczypospolitej Polskiej oraz Belgii w wykonaniu Chóru Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego pod dyrekcją Daniela Synowca.

Następnie Dziekan II Wydziału Lekarskiego prof. Marek Kuch uroczystie przywitał licznie zgromadzonych gości na Sali Zamku Królewskiego. Szczególnie ciepło i serdecznie przyjął bohatera spotkania – prof. Erica Van Cutsema, który na uroczystość nadania tytułu najwyższej godności akademickiej przyjechał razem ze swoją rodziną.

Doktor honoris causa prof. Eric Van Cutsem
oraz promotor prof. Andrzej Deptała prezentują
treść dyplomu

Uroczystość swą obecnością zaszczytili: JM Rektor prof. Mirosław Wielgoś, Prorektorzy: prof. Jadwiga Turło – Prorektor ds. Nauki i Transferu Technologii, prof. Wojciech Braksator – Prorektor ds. Klinicznych i Inwestycji, prof. Andrzej Deptała – Prorektor ds. Personalnych i Organizacyjnych, prof. Krzysztof. J. Filipiak – Prorektor ds. Umiędzynarodowienia, Promocji i Rozwoju, Dziekani: prof. Paweł Włodarski – Dziekan I Wydziału Lekarskiego, prof. Elżbieta Mierzwińska-Nastalska – Dziekan Wydziału Lekarsko-Dentystycznego, prof. Piotr Wroczyński – Dziekan Wydziału Farmaceutycznego, prof. Bolesław Samoliński – Dziekan Centrum Kształcenia Podyplomowego, Rektorzy Akademii Medycznej: prof. Tadeusz Tołłoczko – Rektor AM w latach 1990-1996, prof. Andrzej Górski – Rektor AM w latach 1996-1999 oraz Rektor WUM dwóch poprzednich kadencji prof. Marek Krawczyk. Obecni byli również: Prodziekan dr hab. Bożena Czarkowska-Pączek reprezentująca Wydział Nauki o Zdrowiu, Dziekani II WL poprzednich kadencji: prof. Jerzy Majkowski, prof. Longin Marianowski oraz prof. Jerzy A. Polański, Prodziekani II WL obecnej kadencji: dr hab. Magdalena Malejczyk, prof. Bożena Werner, prof. Artur Mamcarz, dr hab. Dariusz Białoszewski oraz władze administracyjne.

Dziekan II WL zauważył, że na Warszawskim Uniwersytecie Medycznym trwa dobra passa, bowiem w jednym tygodniu Uczelnia wzbogaca się o tak wielkie postacie, dwóch doktorów *honoris causa*, którzy wstępują do naszej uniwersyteckiej rodziny: prof. Ewę Kuligowską, która odebrała tytuł dzień wcześniej i honorowanego właśnie prof. Erica Van Cutsema. Oficjalne nadanie tytułu najwyższej godności akademickiej poprzedziła laudacja prof. Andrzeja Deptały, który w krótkiej mowie przytoczył bogaty życiorys Profesora. Nawiązał do współpracy podczas Warszawskich Dni Onkologicznych w 2003 roku i wspominał o tym, jak Profesor przez lata aktywnie promował Warszawski Uniwersytet Medyczny na arenie międzynarodowej. Następnie Dziekan II WL odczytał łacińską treść dyplomu doktora *honoris causa* i oficjalnie wręczył go wraz z Rektorem prof. Mirosławem Wielgosiem prof. Ericowi Van Cutsemowi – 73. doktorowi *honoris causa* WUM.

Prof. Eric Van Cutsem, odbierając tytuł, nie krył wzruszenia i radości w tym uroczystym dniu. *Jestem bardzo szczęśliwy, że stałem się częścią Waszej akademickiej społeczności. Być w państwie Kopernika, Chopina to bardzo wyjątkowe. Mam nadzieję, że nasze Uczelnie: Leuven i WUM będą współpracować i rozwijać badania w zakresie onkologii. Jest to specjalność, która wymaga współpracy lekarzy i naukowców z różnych dziedzin. Dlatego jestem bardzo szczęśliwy, że wczoraj tytuł doktora honoris causa otrzymała radiolog – prof. Ewa Kuligowska, bo jest to bardzo ważna dziedzina w badaniach onkologicznych. My, naukowcy, musimy współpracować przedstawicielami różnych dziedzin, bo tylko wtedy nauka robi progres. Największą radością jest również to, że dzięki naszym badaniom możemy pomagać pacjentom, bo to oni są najważniejsi.*

Prof. Wojciech Braksator odbiera list gratulacyjny

Prof. Krzysztof Cendrowski odbiera list gratulacyjny z rąk Rektora prof. Mirosława Wielgosia

Dr Jolanta Serafin-Józwiak odbiera dyplom doktora nauk medycznych

Prof. Maria Wróblewska-Kalużewska odbiera „Medal za zasługi dla II WL”

Michał Lipiński odbiera dyplom doktora habilitowanego

Po uroczystym mianowaniu prof. Erica Van Cutsema Dziekan prof. Marek Kuch zwrócił się do nowo promowanych doktorantów, mówiąc o wyjątkowości dzisiejszego dnia: *Takie święta, które odbywają się w takich miejscach, jak Zamek Królewski, są absolutnie wyjątkowe. Jestem przekonany, że ci którzy chcą zrobić coś ponadprzeciętnie, są godni takiej oprawy, wyjątkowej oprawy. Są zdolniejsi bardziej lub mniej, ale każdy, kto podejmuje się badań naukowych, jest godny szacunku. Nie da się czegoś zrobić nagle. Wymaga to stałej, codziennej pracy, dzień po dniu, miesiąc po miesiącu, rok po roku. To droga życiowa, którą większość z Was wybrała. Ciepłe słowa popłynęły również z ust Rektora do 11 nowych doktorów habilitowanych, 21 doktorów nauk medycznych oraz 8 doktorów nauk o zdrowiu. To jest uhonorowanie Państwa pracy, to jest Państwa nagroda, ale w żadnym wypadku nie możecie osiągnąć na laurach – dodał. Gratuluję sukcesu, który jest Waszym wspólnym sukcesem, Waszym i Waszych rodzin, które Was nieustannie wspierają. Kończąc mowę, Rektor dodał pół żartem, pół serio, kontynuując konwencję wypowiedzi Dziekana prof. Marka Kucha: *Życzę wszystkim „czarnym”, aby jak najszybciej mogli przywdziać czerwone pelerynki.**

Po wręczeniu dyplomów nowo mianowanym profesorom, doktorom habilitowanym oraz doktorom nauk medycznych i doktorom nauk o zdrowiu oraz uroczystym ślubowaniu prof. Marek Kuch dodał: *Wsluchajcie się w słowa ślubowania, one są bardzo wymowne, niosą bardzo istotny przekaz. Jeśli się będziecie tymi słowami kierowali, to na pewno będziecie podążać właściwą drogą. Nie zapominajcie również nigdy o swoich nauczycielach i mistrzach.*

Uroczystość była również okazją do wręczenia przez JM Rektora listów gratulacyjnych nowo mianowanym profesorom: prof. Wojciechowi Braksatorowi oraz prof. Krzysztofowi Cendrowskiemu, a także „Medali za zasługi dla II Wydziału Lekarskiego”, które otrzymali prof. Maria Wróblewska-Kałużewska – wybitny specjalista w zakresie kardiologii dziecięcej, twórczyni Kliniki Kardiologii Wieku Dziecięcego naszej Uczelni oraz prof. Witold Mazurowski – wielki neurochirurg związany z Kliniką Neurochirurgii CMKP w Wojewódzkim Szpitalu Bródnowskim. Z powodu złego stanu zdrowia prof. Witold Mazurowski nie pojawił się na uroczystości.

Na zakończenie wydarzenia bohaterowie dnia oraz zgromadzeni goście wysłuchali koncertu skrzypcowego Janusza Wawrowskiego, który zagrał na skrzypcach stworzonych w 1685 r. przez włoskiego mistrza lutnictwa Antonia Stradivariusa. Instrument jest pierwszym egzemplarzem w powojennej historii Polski, bowiem podczas II Wojny Światowej został wywieziony z kraju i dopiero w maju tego roku, dzięki hojności anonimowego Mecenasa Sztuki, wrócił na stałe do Zamku Królewskiego w Warszawie, jako symbol uczczenia 100-lecia niepodległości Polski. Wirtuoz skrzypiec jest laureatem Fryderyka 2017 za album solowy „Sequenza” i jedynym polskim skrzypkiem z wieloletnim kontraktem płytowym z wytwórnią Warner Classic. Za wybitną działalność artystyczną i społeczną Janusz Wawrowski został uhonorowany przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego odznaczeniem Zasłużony dla Kultury Polskiej. Po występie artysty Chór Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego pod dyrekcją Daniela Synowca odśpiewał „Gaudeamus igitur”, które zamknęło uroczystość.

Klaudia Wendycz

Koncert skrzypcowy w wykonaniu Janusza Wawrowskiego

Władze Uczelni na zdjęciu pamiątkowym z doktorem honoris causa WUM – prof. Erikiem Van Cutsemem

Dyplomatorium absolwentów English Division

70 absolwentów programu 6-letniego i 23 absolwentów programu Advanced MD, pochodzących m.in. z: Malezji, Wielkiej Brytanii, Norwegii, USA, Arabii Saudyjskiej i Niemiec, ukończyło w mijającym roku akademickim Oddział Nauczania w Języku Angielskim II Wydziału Lekarskiego. 4 lipca z rąk Prorektora prof. Wojciecha Braksatora i Dziekana II WL prof. Marka Kucha otrzymali dyplom ukończenia studiów na kierunku lekarskim.

W Auli Wykładowej im. prof. Janusza Piekarczyka w Centrum Dydaktycznym zebrali się przedstawiciele władz rektorskich i dziekańskich: prof. Jadwiga Turło – Prorektor ds. Nauki i Transferu Technologii, prof. Wojciech Braksator – Prorektor ds. Klinicznych i Inwestycji, prof. Paweł Włodarski – Dziekan I Wydziału Lekarskiego, prof. Elżbieta Mierzwińska-Nastalska – Dziekan Wydziału Lekarsko-Dentystycznego, prof. Bożena Werner – Prodziekan ds. Oddziału Nauczania w Języku Angielskim II WL, dr hab. Dariusz Białoszewski – Prodziekan ds. Oddziału Fizjoterapii II WL, prof. Katarzyna Koziak – Prodziekan ds. Przewodów Doktorskich i Współpracy z Zagranicą Wydziału Nauki o Zdrowiu. Obecny był Dziekan II WL kadencji 2008-2012 prof. Jerzy A. Polański. Spotkanie zaszczyliły swoją obecnością także: Pani Ambasador Malezji Chitra Devi Ramiah, Pierwsza Sekretarz Pani Nur Azura Abd. Karim oraz radca Ambasady Malezji Pani Nurmiza Zakaria.

Dziekan prof. Marek Kuch złożył podziękowania absolwentom za powziętą przez nich przed kilku laty decyzję o rozpoczęciu kształcenia na Warszawskim Uniwersytecie Medycznym. Podkreślił, że wraz z otrzymaniem dyplomu ukończenia medycznej szkoły wyższej rozpoczyna się nowy rozdział w ich życiu, dlatego poprosił, aby wspomnienie o swojej Alma Mater pozostało w ich sercu zawsze żywe.

Prorektor prof. Wojciech Braksator, reprezentujący Rektora prof. Mirosława Wielgosia, odczytał list przygotowany przez Jego Magnificencję do absolwentów English Division. Rektor prof. Mirosław Wielgoś zapewnił, że Uczelnia dołożyła wszelkich starań, aby zagwarantować najwyższą jakość edukacji, nowoczesne zaplecze edukacyjne i, co najważniejsze, doskonałą kadrę uniwersytecką. *Od dawna wiadomo, że naprawdę doskonały lekarz jest zarówno artystą, jak i rzemieślnikiem o wielkiej wrażliwości, empatii i altruizmie. Mam nadzieję, że na naszym Uniwersytecie spotkaliście nie tylko mistrzów zawodu lekarza, ale także nauczycieli życia, obdarzonych charyzmą i indywidualnością, którzy służyć będą Wam jako wzór do naśladowania* – napisał prof. Mirosław Wielgoś. Zaznaczył także, że przyszłość będzie wymagała od nich ciągłego podnoszenia kwalifikacji, tak aby dotrzymać kroku postępom i wyzwaniom współczesnego świata oraz potrzebom bieżącej opieki medycznej.

Abdullah Ayman Aman, który ukończył program 4-letni, oraz Nahid Rezaee, absolwentka programu 6-letniego, zostali laureatami Medalu „Złoty Laur Absolwenta”. Po złożeniu przysięgi przez tegorocznych absolwentów Oddziału Nauczania w Języku Angielskim odbyła się ceremonia rozdania dyplomów.

Okolicznościowe przemówienia wygłosili: prof. Bożena Werner – Prodziekan ds. Oddziału Nauczania w Języku Angielskim II WL, Abdullah Ayman Aman – reprezentant absolwentów programu Advanced MD oraz Justyna Pordzik – przedstawicielka studentów programu 6-letniego, a także przewodnicząca Samorządu Studentów English Division.

Oprawę muzyczną zapewnił Chór Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

Cezary Ksel

Ambasador Malezji w Polsce Chitra Devi Ramiah (w środku) w gronie tegorocznych absolwentów English Division

Przemawia Dziekan II WL prof. Marek Kuch

Absolwenci Oddziału Nauczania w Języku Angielskim

Przemawia Prorektor prof. Wojciech Braksator

Abdullah Ayman Aman – laureat Medalu „Złoty Laur Absolwenta”

W imieniu absolwentów programu Advanced MD głos zabrał Abdullah Ayman Aman

Justyna Pordzik podczas wystąpienia

Absolwenci Oddziału Nauczania w Języku Angielskim

Czepkowanie absolwentek i absolwentów na kierunku pielęgniarstwo

Od lewej: prof. Leszek Pączek, prof. Barbara Górnicka, Rektor prof. Mirosław Wielgoś, dr hab. Bożena Czarkowska-Pączek

6 lipca 2018 roku w Auli Wykładowej im. prof. Janusza Piekarczyka w Centrum Dydaktycznym odbyła się uroczystość czepkowania 184 osób kończących studia I stopnia na kierunku pielęgniarstwo. Władze Uczelni reprezentował Rektor Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego prof. Mirosław Wielgoś. Gospodynią ceremonii czepkowania była dr hab. Bożena Czarkowska-Pączek – Prodziekan ds. Oddziału Pielęgniarstwa Wydziału Nauki o Zdrowiu, zaś patronat nad uroczystością objął prof. Piotr Małkowski – Dziekan Wydziału Nauki o Zdrowiu.

Oprócz Rektora prof. Mirosława Wielgosia w spotkaniu uczestniczyli: prof. Barbara Górnicka – Prorektor ds. Studenckich i Kształcenia, prof. Jadwiga Turło – Prorektor ds. Nauki i Transferu Technologii, prof. Krzysztof Czajkowski – Prodziekan ds. Studiów Licencjackich i Magisterskich I WL, prof. Bożena Werner – Prodziekan ds. Oddziału Nauczania w Języku Angielskim II WL, dr hab. Joanna Kolmas – Prodziekan ds. Dydaktyczno-Wychowawczych WF, dr hab. Joanna Gotlib – Prodziekan ds. Oddziału Zdrowia Publicznego WNoZ, prof. Sylwia Słotwińska – Kierownik Studium Doktoranckiego WLD. Przybyły również przedstawicielki Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych – Dyrektor mgr Maria Jolanta Królak wraz z Zastępcą Dyrektora mgr Beatą Szlendak, Prezes Polskiego Towarzystwa Pielęgniarskiego dr Grażyna Wójcik, Przewodnicząca Oddziału Mazowieckiego Polskiego Towarzystwa Pielęgniarskiego dr Zofia Sienkiewicz, a także reprezentanci innych polskich organizacji pielęgniarstkich, w tym Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych.

Poproszony o zabranie głosu Rektor prof. Mirosław Wielgoś zwrócił uwagę na wyjątkowość profesji pielęgniarstkiej, cieszącej się ogromnym zaufaniem społecznym, dlatego też wymagającej niezwyklej odpowiedzialności i gotowości na ustawiczne kształcenie. Wyraził nadzieję, że pomimo otrzymania stopnia licencjata tegoroczni absolwenci kierunku pielęgniarstwo podtrzymają związek ze swoją Alma Mater. Podkreślił również symboliczne znaczenie czepka, który wszystkim pielęgniarkom i pielęgniarzom powinien przypominać o powołaniu do czynienia dobra i potrzebie poświęcenia się służbie drugiemu człowiekowi.

Okolicznościowe przemówienia wygłosiły także Prezes Polskiego Towarzystwa Pielęgniarskiego dr Grażyna Wójcik oraz Sekretarz Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych Joanna Walewander, która odczytała list Zofii Małas – Prezes Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych.

12 osób, które uzyskały najwyższą średnią ze studiów w czasie całego cyklu kształcenia, otrzymało nagrodę w postaci prenumeraty czasopisma „Magazyn Pielęgniarki i Położnej” oraz egzemplarza „Kodeksu etyki zawodowej polskiej pielęgniarki i położnej”. Fundatorem nagród była Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych. Ponadto Warszawski Uniwersytet Medyczny wyróżnił 3 osoby szczególnie zaangażowane w prace organizacyjne i samorządowe podczas trwania studiów.

Po odśpiewaniu hymnu pielęgniarskiego i złożeniu ślubowania nastąpiła ceremonia czepkowania 184 osób oraz wręczenie listów gratulacyjnych. W imieniu kończących studia głos zabrała Zuzanna Strząska-Kliś – starościna roku i Przewodnicząca Zarządu Samorządu Studentów WNoZ. Specjalne podziękowania od studentów otrzymali: Rektor prof. Mirosław Wielgoś, Prorektorzy prof. Barbara Górnicka i prof. Jadwiga Turło, Prodziekan dr hab. Bożena Czarowska-Pączek, opiekun roku dr Grażyna Dykowska, a także dr Zofia Sienkiewicz, dr Mariola Pietrzak, dr Anna Zera, mgr Wioletta Żuk, mgr Alicja Wieczorek, mgr inż. Edyta Wronkowska-Orlik.

Zwieńczeniem uroczystości był wykład byłego Rektora naszej Uczelni prof. Leszka Pączka (Kierownika Kliniki Immunologii, Transplantologii i Chorób Wewnętrznych), w którym podjęte zostały wątki etyki, sprawiedliwości, racjonalności, ekonomii oraz medycyny w kontekście przeszłości, terażniejszości i przyszłości.

Cezary Ksel

Wręczenia nagród ufundowanych przez Naczelną Radę Pielęgniarek i Położnych

Rektor prof. Mirosław Wielgoś wręcza nagrodę za działalność organizacyjną

Ceremonia czepkowania

Podziękowania od absolwentek za troskliwą opiekę

Absolventki kierunku pielęgniarstwo

Radość młodych pielęgniarek

Piknik integracyjny WUM

Tegoroczny piknik był już drugim zorganizowanym w Parku Angielskim na terenie Toru Wyścigów Konnych Służewiec. 23 czerwca społeczność akademicka naszej Uczelni wraz z rodzinami i zaproszonymi gośćmi w pogodnej atmosferze i przy sprzyjającej aurze uczestniczyła w kilkugodzinnej imprezie wypełnionej atrakcjami zarówno dla dzieci, jak i dorosłych.

Zaangażowanie się w organizację pikniku członków AZS WUM i AZS Warszawa pozwoliło przygotować szereg atrakcji sportowo-rekreacyjnych. Chętni mogli skorzystać ze specjalnie wyznaczonych miejsc do gry w koszykówkę i badminton, pod okiem specjalisty wziąć udział w wieloboju, sprawdzić swoje umiejętności na ścianie wspinaczkowej czy zweryfikować swoją wiedzę o zdrowym trybie życia w konkursie promującym kampanię „WUModa na zdrowie”. Urokliwy, pełen zieleni Park Angielski zachęcał nie tylko do aktywności fizycznej, ale też do oddania się chwili relaksu na wygodnych leżakach czy popływanie łódką. Najmłodszy ochoczo skorzystali z możliwości wzięcia udziału w licznych zajęciach plastycznych, konkursach z nagrodami, zabawach sportowych i uczestnictwa w mini-Szpitalu Pluszowego Misia, przygotowanym tradycyjnie przez Europejskie Stowarzyszenie Studentów Medycyny EMSA Warszawa. Ponadto studenci kierunku ratownictwo medyczne udzielali porad z zakresu pierwszej pomocy, a członkowie warszawskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Studentów Stomatologii zachęcali do skorzystania z konsultacji stomatologicznych.

Podobnie jak w roku ubiegłym atrakcją był wyścig dwuletnich koni pełnej krwi angielskiej o Puchar JM Rektora Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Goniwę zwyciężyła klacz Parisienne (Star Poker – Pretty Rainbow) z Martinem Srncem w siodle. Uroczystej dekoracji konia oraz wręczenia nagród dżokejowi, hodowcy i trenerowi dokonał Rektor prof. Mirosław Wielgoś. W trakcie pikniku prezes Fundacji Rozwoju Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego Małgorzata Kozłowska wraz z członkami Zarządu wręczyła dyplomy studentom i doktorantom, którzy zwyciężyli w konkursie na naukowe stypendia wyjazdowe Fundacji. Imprezie towarzyszyła również zainicjowana przez Fundację zbiórka pieniężna na realizację projektu edukacyjnego Centrum Symulacji Medycznych.

Nie zabrakło gorących dań z grilla i innych przysmaków. Oprócz tradycyjnych kiełbasek i karkówki serwowano m.in. wojskową grochówkę, ciepłe i zimne przekąski oraz owoce i soki. Odpoczywającym towarzyszyła muzyka, na scenie wystąpili młodzi utalentowani artyści. Na zakończenie zorganizowano loterię z nagrodami.

Cezary Ksel

Fot. Mariusz Szachowski

Awanse, nagrody

- 21 czerwca prof. Katarzyna Koziak z Zakładu Immunologii, Biochemii i Żywienia, prof. Marta Wróblewska – Kierownik Zakładu Mikrobiologii Stomatologicznej oraz prof. Małgorzata Zadurska – Kierownik Zakładu Ortodoncji otrzymały nominacje profesorskie z rąk Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy.
- 25 czerwca podczas posiedzenia Senatu WUM Rektor prof. Mirosław Wielgoś wręczył akty powołania na kierowników jednostek naukowo-dydaktycznych: prof. Hannie Szajewskiej na stanowisko Kierownika Kliniki Pediatrii – Lekarza Kierującego Oddziałem (I WL), dr hab. Izabeli Pągowskiej-Klimek na stanowisko Kierownika Kliniki Anestezjologii i Intensywnej Terapii Dziecięcej – Lekarza Kierującego Oddziałem (I WL), prof. Lidii Zawadzkiej-Głós na stanowisko Kierownika Kliniki Otolaryngologii Dziecięcej – Lekarza Kierującego Oddziałem (I WL), prof. Zbigniewowi Gaciongowi na stanowisko Kierownika Katedry i Kliniki Chorób Wewnętrznych, Nadciśnienia Tętniczego i Angiologii – Lekarza Kierującego Oddziałem (I WL), prof. Robertowi Krzysztofowi Młoskowi na stanowisko Kierownika Zakładu Radiologii Obrazowej (II WL), prof. Małgorzacie Zadurskiej na stanowisko Kierownika Zakładu Ortodoncji – Lekarza Kierującego Oddziałem (WLD) oraz dr. hab. Pawłowi Zawadzkiemu na stanowisko Kierownika Kliniki Chirurgii Czaszkowo-Szczękowo-Twarzowej, Jamy Ustnej i Implantologii – Lekarza Kierującego Oddziałem (WLD).
- Wicewojewoda mazowiecki Sylwester Dąbrowski wręczył powołania na pięcioletnią kadencję konsultantów medycznych. Dr n. med. Grażyna Bączek z Zakładu Dydaktyki Ginekologiczno-Położniczej została powołana na kolejną kadencję do pełnienia funkcji konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie pielęgniarstwa ginekologicznego i położniczego, dr hab. n. med. Łukasz Czyżewski z Zakładu Pielęgniarstwa Nefrologicznego – powołany do pełnienia funkcji konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie pielęgniarstwa, dr hab. n. med. Małgorzata Mizerska-Wasiak z Katedry i Kliniki Pediatrii i Nefrologii – powołana do pełnienia funkcji konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie nefrologii dziecięcej, dr n. med. Aleksandra Paż z Katedry i Zakładu Farmakologii Doświadczalnej i Klinicznej – powołana do pełnienia funkcji konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie farmakologii klinicznej.
- Wiceminister Zdrowia Sławomir Gadomski powołał Prorektora prof. Krzysztofa J. Filipiaka w skład Rady Naukowej Instytutu Hematologii i Transfuzjologii w Warszawie.
- Dr Łukasz Kołtowski (I Katedra i Klinika Kardiologii) został członkiem zarządu Europejskiej Asocjacji Interwencji Sercowo-Naczyniowych na kadencję 2018-2020 oraz objął kierownictwo Komisji ds. Komunikacji i Mediów Społecznościowych.
- Centrum Medyczne Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego otrzymało nagrodę specjalną podczas XV plebiscytu „Orły Polskiej Przedsiębiorczości”. Nasza placówka została uhonorowana w kategorii „Firma 15-lecia”.
- W opublikowanym Rankingu Szkół Kształcących Menedżerów Zdrowia na czele listy placówek prowadzących studia podyplomowe uplasowały się studia SGH-WUM MBA w ochronie zdrowia przygotowane przez Warszawski Uniwersytet Medyczny i Szkołę Główną Handlową w Warszawie. Natomiast Wydział Nauki o Zdrowiu – Oddział Zdrowia Publicznego znalazł się na drugim miejscu w grupie placówek prowadzących edukację przeddyplomową.
- Projekty SAMBAD, którego liderem była doktorantka WUM Joanna Kacperczyk-Bartnik (II Klinika Położnictwa i Ginekologii), oraz Read Me, którego członkiem był doktorant WUM Paweł Koczkodaj (Zakład Biofizyki i Fizjologii Człowieka), zwyciężyły w konkursie prac projektowych TopMinds 2018. Pierwszy z projektów dotyczy wdrożenia nowego algorytmu w programie profilaktyki raka szyjki macicy, którego celem ma być m.in. zwiększenie zgłaszalności na badania kobiet w Polsce, a drugi propozycji aplikacji do wymiany książek pomiędzy użytkownikami – tradycyjnych, audiobooków i pisanych językiem Braille’a. TopMinds to inicjatywa Stowarzyszenia Top 500 Innovators i Polsko-Amerykańskiej Komisji Fulbrighta wspierana przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego.
- Podczas finału Ogólnopolskiego Konkursu Wiedzy Anatomicznej „Scapula Aurea”, zorganizowanego przez Zakład Anatomii i Neurobiologii Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego, reprezentacja WUM w składzie: Jakub Retecki, Piotr Gwara (studenci I roku I WL) oraz Mateusz Bugajski (student I roku II WL) zajęła trzecie miejsce.
- Michał Pac, student II roku kierunku lekarskiego, zajął drugie miejsce w klasyfikacji indywidualnej Ogólnopolskiego Konkursu Wiedzy Fizjologicznej „Wielka Synapsa”, organizowanego przez Katedrę i Zakład Fizjologii Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu. Do finałowej dwunastki zakwalifikowało się pięciu studentów naszej Uczelni: Mateusz Antoniak, Ewa Biegańska, Anatolij Ivashko, Zofia Kazanecka oraz Michał Pac. Nad przygotowaniem studentów do konkursu czuwali pracownicy Zakładu Fizjologii Doświadczalnej i Klinicznej pod kierownictwem prof. Agnieszki Cudnoch-Jędrzejewskiej.
- Juliusz Kosewski, student V roku kierunku lekarsko-dentystycznego, zwyciężył w międzynarodowym konkursie „Anatomic and chromatic restoration of natural tooth following five dimensions of color. Jules Allemand Trophy 2017/2018”. Laureat odbędzie w nagrodę trzymiesięczny staż w Zakładzie Stomatologii Zachowawczej i Endodoncji Università degli studi G. D’Annunzio Chieti Pescara pod opieką prof. Camilla D’Arcangelo.

• Kinga Ngoc Jaworska, Kajetan Grodecki, Michał Gniewkiewicz i Dawid Mehlich z I Wydziału Lekarskiego uzyskali dofinansowanie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego na realizację swoich projektów badawczych w ramach programu „Diamentowy Grant”. Kinga Ngoc Jaworska otrzymała dofinansowanie na projekt badawczy „Bariera jelito-krew jako nowy marker oraz cel terapii w nadciśnieniu tętniczym, niewydolności serca i cukrzycy”, Kajetan Grodecki na projekt „Rola stanów prozakrzepowych w powstawaniu zakrzepicy przezcewnikowej zastawki aortalnej”, Michał Gniewkiewicz na projekt „Ocena przydatności monitorowania przeciwciał przeciwko antygenom zgodności tkankowej dawcy u pacjentów po transplantacji nerki w stratyfikacji ryzyka immunologicznego utraty przeszczepu”, zaś Dawid Mehlich będzie realizował swój projekt „Rola kinazy MLK4 w regulacji oporności potrójnie ujemnego raka piersi na chemioterapię” w Centrum Nowych Technologii UW.

Warsztaty ALS

4 czerwca w Centrum Symulacji Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego Europejskie Stowarzyszenie Studentów Medycyny EMSA Warszawa oraz Anestezjologiczne Koło Naukowe ANKONA B zaprosiło studentów do wzięcia udziału w warsztatach z zakresu Advanced Life Support. Podczas spotkania przekazano wiedzę praktyczną i teoretyczną, uczono, jak prawidłowo ocenić stan pacjenta, rytm serca, dokonać defibrylacji i podawać leki podczas reanimacji.

Uczestnicy warsztatów

FizjoPiątek ze zdrowiem seksualnym

8 czerwca w Auli im. prof. L. Paszkiewicza w Collegium Anatomicum odbyło się pierwsze sympozjum naukowe poświęcone roli fizjoterapii w aspekcie zdrowia seksualnego. Zorganizowały go: SKN Fizjoterapii, Zakład Rehabilitacji Oddziału Fizjoterapii II WL oraz Fundacja Aenon. Otwarcia sympozjum dokonał dr hab. Dariusz Białoszewski – Prodziekan ds. Oddziału Fizjoterapii II WL i Kierownik Zakładu Rehabilitacji Oddziału Fizjoterapii II WL. Część panelową zainaugurował wykład dr. Bary'ego Berghmansa z Maastricht University, Przewodniczącego Oddziału IUGA (International Urogynecological Association) ds. Rehabilitacji Dna Miednicy u Kobiet, który m.in. omówił zagadnienie seksuologii z perspektywy fizjoterapii. Oprócz tego w programie znalazły się wykłady specjalistów w dziedzinie fizjoterapii ginekologicznej i urologicznej.

Przemawia dr Bary Berghmans

VI spotkanie „eZdrowie mazowieckie”

11 czerwca w Centrum Biblioteczno-Informacyjnym odbyło się szóste, ostatnie w tym roku akademickim, spotkanie „eZdrowie mazowieckie”. Był to cykl warsztatów eksperckich dotyczących telemedycyny, nowych technologii w medycynie i eZdrowia zorganizowanych przez Zakład Informatyki Medycznej i Telemedycyny WUM we współpracy z COMARCH Healthcare. Temat czerwcowego spotkania brzmiał: „Aplikacje medyczne – sztuczna inteligencja vs lekarz”. O sztucznej inteligencji, *big data* i uczeniu maszynowym w obszarze zdrowia opowiedzieli: dr Andrzej Cacko – p.o. Kierownik Zakładu Informatyki Medycznej i Telemedycyny, Dominik Wawrzuta – założyciel Seeck oraz Łukasz Grzanek – Konsultant ds. Rozwiązań Biznesowych COMARCH Healthcare.

Dr Andrzej Cacko ze słuchaczami

Licealiści wysłuchali wykładu dr hab. Iwony Malinowskiej

12 czerwca w XVII LO z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego odbył się ostatni w tym roku szkolnym wykład w ramach Programu Patronackiego WUM. Wykład „Jakie choroby można wyleczyć przeszczepieniem komórek macierzystych szpiku?”

Dr hab. Iwona Malinowska

przygotowała i wygłosiła dr hab. Iwona Malinowska z Katedry i Kliniki Pediatrii, Hematologii i Onkologii. Prelegentka podzieliła się z młodzieżą najważniejszymi informacjami o transplantacji komórek krwiotwórczych, przypomniała historię transplantacji i przedstawiła wskazania do wykonania zabiegu przeszczepienia. Omówiła także rodzaje przeszczepień i przywołała podstawowe dane epidemiologiczne dotyczące chorób, w które wpisane są zaburzenia krwiotwórcze. Ponadto scharakteryzowała przygotowanie do zabiegu transplantacji oraz procedurę poszukiwania dawców. Po zakończonym wykładzie odpowiadała na pytania m.in. o przyszłość transplantologii i niebezpieczeństwa, jakie niesie ze sobą przeszczepienie.

Konferencja „Ostrożnie – dziecko”

13 czerwca w Centrum Dydaktycznym odbyła się konferencja „Ostrożnie – dziecko. Profilaktyka krzywdzenia małych dzieci” poświęcona problematyce zapobiegania przemocy i zaniedbaniu małych dzieci, w tym wsparciu rodziców przeżywających trudności. W sesji inauguracyjnej konferencję wysłuchano wystąpienia

Gerry'ego Byrne'a z Oxford Health NHS Foundation Trust o nowatorskim programie Lighthouse, którego istotą jest model terapii oparty na tzw. mentalizowaniu. Podczas paneli dyskusyjnych i wykładów poruszono m.in. kwestie związane z: rolą specjalistów w przygotowaniu do rodzicielstwa, profilaktyką depresji okołoporodowej, wsparciem dla rodziców w tworzeniu bliskiej relacji z dzieckiem, wczesną interwencją w przypadku pojawienia się trudności emocjonalnych w okresie okołoporodowym czy problemów wychowawczych. Wiele uwagi poświęcono programom profilaktycznym dla dzieci w wieku przedszkolnym oraz przykładom skutecznej interdyscyplinarnej pomocy udzielanej pokrzywdzonym dzieciom.

Gość specjalny konferencji Gerry Byrne

Wydział Farmaceutyczny wspiera kampanię społeczną

W połowie czerwca ruszyła kampania społeczna „Domowa apteczka – tylko bezpieczna” adresowana do seniorów oraz rodziców i opiekunów dzieci. W kampanię włączył się Wydział Farmaceutyczny z Oddziałem Medycyny Laboratoryjnej, którego pracownicy – prof. Małgorzata Kozłowska-Wojciechowska – Kierownik Zakładu Farmacji Klinicznej i Opieki Farmaceutycznej i prof. Zbigniew Fijałek z Zakładu Bioanalizy i Analizy Leków – udzielili wsparcia merytorycznego tej inicjatywie. Celem kampanii jest uświadomienie społeczeństwu zasad stosowania środków farmakologicznych, ograniczenie stosowania leków pochodzących z nielegalnych źródeł, uwrażliwienie pacjentów na możliwość występowania działań niepożądanych związanych z terapią oraz uzmysłowienie zagrożeń wynikających z interakcji z innymi lekami.

Masterclass in Gynaecological Oncology

Od 14 do 16 czerwca na Warszawskim Uniwersytecie Medycznym odbyły się międzynarodowe warsztaty dla młodych ginekologów-onkologów zorganizowane przez Europejskie Towarzystwo Ginekologii Onkologicznej (ESGO) oraz Europejską Sieć Młodych Ginekologów-Onkologów (ENGYO), której Prezydentem od 2017 roku jest lek. Kamil Zalewski (Katedra i Klinika Położnictwa, Chorób Kobięcych i Ginekologii Onkologicznej). Wśród gości znaleźli się wybitni specjaliści współczesnej ginekologii onkologicznej: prof. Denis Querleu – Prezydent ESGO, prof. David Cibula – były Prezydent ESGO, prof. Cristiana Sessa – Wiceprezydent ESGO, prof. Fedro Peccatori – Prezydent European School of Oncology. W warsztatach wzięło udział 120 osób z 32 krajów, a celem konferencji było przedstawienie przyszłym specjalistom w dziedzinie ginekologii onkologicznej aktualnej i zgodnej z obowiązującymi wytycznymi i standardami wiedzy na temat wielodyscyplinarnego podejścia do diagnostyki i leczenia nowotworów ginekologicznych.

Uczestnicy międzynarodowych warsztatów

Ponowne odsłonięcie tablic w gmachu medycyny teoretycznej

19 czerwca w dawnym budynku medycyny teoretycznej przy ul. Krakowskie Przedmieście 26/28 odbyła się uroczystość odsłonięcia czterech tablic upamiętniających działalność katedr i zakładów naszej Uczelni, które w latach 1916-2012 mieściły się w tym gmachu, oraz ich twórców i kierowników. W uroczystości wzięli udział m.in. Rektor WUM prof. Mirosław Wielgoś i Rektor UW prof. Marcin Pałys. W budynku medycyny teoretycznej w latach 1916-2012 działały: Katedra i Zakład Chemii Fizjologicznej, Katedra i Zakład Fizjologii Człowieka, Katedra i Zakład Farmakologii Eksperymentalnej, Katedra i Zakład Patologii

Ogólnej i Doświadczalnej, Katedra i Zakład Chemii Ogólnej oraz Katedra i Zakład Farmakodynamiki. Tablice były odsłonięte po raz pierwszy w sierpniu 2012 roku, jednak teraz zawisły w docelowych lokalizacjach w budynku po gruntownej modernizacji, należącym obecnie do Uniwersytetu Warszawskiego. Tablice zaprojektowała artystka plastyk Maja Sosnowska, związana z Biurem Prasowym WUM.

W uroczystości uczestniczyli Rektorzy obu uczelni oraz byli Rektorzy WUM

Polsko-litewskie projekty badawcze (UW-WUM)

Projekt „Zastosowanie analizy genomowej dla zbadania mechanizmów lekooporności, wirulencji i transmisji szczepów *Mycobacterium tuberculosis* z obszaru Litwy i Polski” otrzymał grant NCN w konkursie DAINA1 na polsko-litewskie projekty badawcze. Projekt jest realizowany we współpracy z Uniwersyteciem Wileńskim przez konsorcjum, w skład którego wchodzi Uniwersytet Warszawski i Warszawski Uniwersytet Medyczny. Kierownikiem przedsięwzięcia z polskiej strony jest dr Tomasz Jagielski z Zakładu Mikrobiologii Stosowanej UW. Z ramienia naszej Uczelni kierownikiem zespołu badawczego został prof. Rafał Krenke z Katedry i Kliniki Chorób Wewnętrznych, Pneumonologii i Alergologii.

STETOSKOP

CO SLYCHAĆ...

Pierwsze posiedzenie Rady Młodych Naukowców WUM

27 czerwca odbyło się pierwsze posiedzenie Rady Młodych Naukowców Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego (RMN WUM). Rada, powołana przez Rektora prof. Mirosława Wielgosia, składa się z 15 osób – po trzech pracowników na każdy Wydział naszego Uniwersytetu. O powołaniu do Rady decydowało miejsce na tegorocznej Liście Liderów Naukowych (trzy pierwsze pozycje na każdym Wydziale), przy czym uwzględniano tylko osoby, które nie przekroczyły 40 lat. Pierwsze spotkanie nowej Rady otworzył kurator RMN WUM prof. Krzysztof J. Filipiak – Prorektor ds. Umiejdzynarodowienia, Promocji i Rozwoju. Podczas

Uczestnicy posiedzenia Rady Młodych Naukowców WUM

spotkania wybrano władze RMN WUM pierwszej kadencji. Przewodniczącym został dr hab. Marcin Ufnal – Kierownik Zakładu Fizjologii i Patofizjologii Eksperymentalnej, a zastępcą przewodniczącego – dr hab. Filip M. Szymański – Kierownik Pracowni Prewencji Chorób Sercowo-Naczyniowych I Katedry i Kliniki Kardiologii. Oprócz nich członkami Rady są: dr hab. Aleksandra Czerw, dr hab. Łukasz Czyżewski, dr Łukasz Gawęda, dr hab. Joanna Giebułtowicz, dr hab. Joanna Gotlib, dr hab. Sebastian Granica, dr Marta Krasny, dr Marcin Krawczyk, dr hab. Jakub Piwowarski, lek. Anna E. Płatek, dr hab. Piotr Skarżyński, dr hab. Łukasz Szarpak, lek. dent. Łukasz Zadrożny.

Wykład z cyklu „Dietetycy na świecie”

29 czerwca w Sali Seminaryjnej im. prof. J. Zaorskiego w Centrum Biblioteczno-Informacyjnym odbyło się kolejne spotkanie z cyklu „Dietetycy na świecie”. Tym razem naszą Uczelnię odwiedził Daniel Kasprowicz – dietetyk i założyciel Kliniki Flamboyant na Madagaskarze, autor książki „Kilasymandry. Jak Madagaskar

Od prawej: dr hab. Jacek Sobocki, Daniel Kasprowicz, Weronika Kamińska

nauczył mnie kochać?”. Swoją wykład poświęcił problemom istniejącym na Madagaskarze, głodowi i chorobom tropikalnym. Podczas spotkania odbyła się także promocja jego najnowszej książki „HAZO MENA. O marzeniach z Czerwonej Wyspy”, z której zyski zostaną przeznaczone na funkcjonowanie Kliniki Flamboyant. Słowo wstępne wygłosił dr hab. Jacek Sobocki – Prodziekan ds. Oddziału Dietetyki i Kierunku Ratownictwo Medyczne WNoZ. Organizatorem cyklu wykładów jest Studenckie Koło Naukowe Żywności Klinicznej (Przewodnicząca – Weronika Kamińska).

Zmiany w kierownictwie SPCSK

Rektor prof. Mirosław Wielgoś odwołał z dniem 2 lipca Panią mgr Ewę Marzenę Pętszyńską ze stanowiska Dyrektora Samodzielnego Publicznego Centralnego Szpitala Klinicznego Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Odwołanie odbyło się po uzyskaniu w dniu 29 czerwca 2018 roku pozytywnej opinii Rady Społecznej Szpitala. Warunki dalszego zatrudnienia Pani mgr Ewy Marzeny Pętszyńskiej zostaną ustalone po jej powrocie ze zwolnienia lekarskiego. W związku z odwołaniem dotychczasowego Dyrektora SPCSK oraz wobec konieczności zapewnienia – w ramach kontroli i nadzoru – prawidłowego działania podmiotu leczniczego, do czasu przeprowadzenia i rozstrzygnięcia konkursu na stanowisko Dyrektora SPCSK, 3 lipca 2018 roku Rektor powierzył pełnienie obowiązków Dyrektora Panu Piotrowi Nowickiemu – Pełnomocnikowi Rektora ds. restrukturyzacji podmiotów leczniczych i organizacji onkologii klinicznej WUM. Zastępcy Dyrektora SPCSK pozostają na swoich dotychczasowych stanowiskach.

STETOSKOP

... CZYLI

Wizyta delegacji parlamentarnej z Mołdawii

2 lipca gościliśmy delegację Komisji ds. Opieki Społecznej, Zdrowia i Rodziny Parlamentu Republiki Mołdawii, jak również Jego Ekszelencję Ambasadora Republiki Mołdawii w Polsce – Pana Lurie Bodruga. W spotkaniu, które odbyło się w Rektoracie WUM, uczestniczyli przedstawiciele parlamentu Mołdawii: Minister Valentina Buliga – Przewodnicząca, Valentina Stratan – Zastępca, Octavian Grama – Zastępca, Valentina Rotaru – Członek, Valerian Bejan – Członek, Valeriu Sava – Doradca, Victoria Muntean – Program Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju w Mołdawii. Komisję Zdrowia Sejmu RP reprezentowali: Monika Żołnierowicz-Kasprzyk, Małgorzata Siedlecka-Nowak i Jakub Stefański. Gości powitała Prorektor ds. Nauki i Transferu Technologii prof. Jadwiga Turło. Ze strony WUM w spotkaniu uczestniczyli również: prof. Bożena Werner – Prodziekan ds. Oddziału Nauczania w Języku Angielskim II WL, prof. Rafał Krenke – Prodziekan ds. Studenckich IV, V i VI roku I WL, Koordynator Pionu Umiedzynarodowienia, Promocji i Rozwoju – Michał Cegiełkowski i Kierownik Działu Współpracy z Zagranicą – mgr Lidia Przepióra-Dziewulska. Celem wizyty była wymiana dobrych praktyk oraz doświadczenia w zakresie reformy systemu opieki zdrowotnej, reformy systemu szpitali, funkcjonowania uczelni medycznych oraz wykonywania zawodu lekarza. W trakcie dyskusji obszernie zaprezentowano funkcjonowanie WUM, strukturę Szpitala Pediatrycznego i zasady jego działania, szpitale WUM, zasady dystrybucji leków i przetargi. Jego Ekszelencja Ambasador Mołdawii – Pan Lurie Bodrug zaproponował nawiązanie współpracy dydaktycznej i naukowej z Państwowym Uniwersytetem Mołdawskim. Delegacja gościła również w najnowocześniejszym szpitalu pediatrycznym w Polsce – Samodzielnym Publicznym Dziecięcym Szpitalu Klinicznym WUM.

Pamiątkowa fotografia z członkami delegacji

Wizyta delegacji z McGill University

5 lipca Warszawski Uniwersytet Medyczny odwiedzili reprezentanci Uniwersytetu McGill: Dziekan Wydziału Lekarskiego i Prorektor ds. Zdrowia dr David H. Eidelman oraz dr Maciej Baranowski – Prezes MMI Europe. Gości powitał Rektor prof. Mirosław Wielgoś, a prezentacji naszej Uczelni dokonała Prorektor prof. Jadwiga Turło. W spotkaniu uczestniczyli również m.in. Prorektorzy prof. Barbara Górnicka, prof. Wojciech Braksator, Dziekan I WL prof. Paweł Włodarski, Prodziekan II WL prof. Bożena Werner oraz Kanclerz WUM Małgorzata Rejnik. Dr David H. Eidelman przedstawił główny zarys badań naukowych Uniwersytetu McGill i propozycje wspólnych projektów badawczych, prof. Barbara Górnicka zaprezentowała realizację Centrum Symulacji Medycznych, zaś prof. Bożena Werner omówiła działalność Oddziału Nauczania w Języku Angielskim II WL. Rektor prof. Mirosław Wielgoś przedstawił główne założenia z zakresu kooperacji naszej Uczelni i Uniwersytetu McGill dotyczącej m.in. współpracy naukowej, organizacji sympozjów, seminariów, wymiany myśli naukowej i materiałów naukowych, publikacji i informacji oraz tworzenia wspólnych projektów badawczych ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień związanych z: położnictwem i ginekologią, immunologią nowotworów, kardiologią oraz centrami symulacji medycznej. Wizyta przedstawicieli McGill University wiązała się z negocjowaną obecnie umową spółki powołanej przez Uczelnię – WUM Investment Sp. z o.o., której głównym celem działalności będzie prowadzenie i konsekwentny rozwój Centrum Symulacji Medycznych WUM. Negocjacje dotyczą przystąpienia do Spółki na zasadzie współnika Uniwersytetu McGill lub podmiotu wskazanego przez McGill. W dalszym procesie rozwoju Centrum Symulacji Medycznych do celów szkoleniowych studentów wykorzystane byłoby know-how Uniwersytetu McGill. Dr David H. Eidelman odwiedził również Katedrę i Klinikę Chorób Wewnętrznych, Nadciśnienia Tętniczego i Angiologii, gdzie spotkał się z Kierownikiem prof. Zbigniewem Gaciongiem.

Goście i gospodarze spotkania

STETOSKOP

CO SŁYCHAĆ...

Zabieg laserowego usuwania elektrod do stymulacji serca

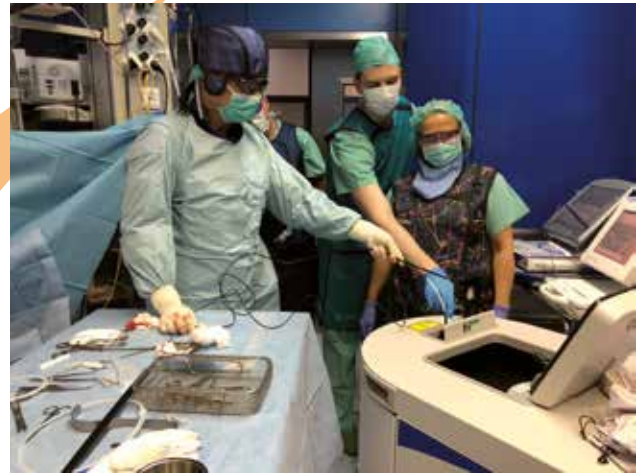

W I Katedrze i Klinice Kardiologii, kierowanej przez prof. Grzegorza Opolskiego, wykonano zabieg laserowego usunięcia wrośniętych elektrod do elektroterapii serca. Wskazaniem do usunięcia starych elektrod była ich dysfunkcja. U 44-letniego pacjenta z ciężką niedokrwinną niewydolnością serca, oczekującego na przeszczep serca, wykonano zabieg wymiany kardiowertera-defibrylatora z usunięciem dotychczasowych elektrod i wymianą na nowe. Do usunięcia elektrod wykorzystano koszulki laserowe (laser ekscymerowy). Koszulki laserowe, przy użyciu światłowodu, transmitują światło lasera, aby odseparować elektrody. System składa się z koszulki podłączonej do generatora energii, pulsy energii lasera są dostarczane na koniec koszulki i powodują zniszczenie tkanki łącznej oraz odwarstwienie elektrody. Usuwanie za pomocą lasera znacząco skraca czas zabiegu i może poprawić jego skuteczność.

Zabieg wykonał zespół w składzie: dr hab. Marcin Grabowski (operator), dr med. Marcin Michalak (asysta), dr Łukasz Januszkiewicz (asysta), dr med. Piotr Ściśło (ocena echokardiograficzna), dr Tadeusz Bering (kardioanestezjolog), dr Paweł Czub (zabezpieczenie kardiochirurgiczne). Swoim doświadczeniem zespół wspomagał proktor prof. Charles Kennergren (University of Göteborg), jeden z większych autorytetów światowych w zakresie usuwania elektrod, ze szczególnym uwzględnieniem metody laserowej.

Laser do usuwania elektrod zakupiono z dofinansowania w konkursie POIS.09.02.00-IP.04-00-002/2016 w ramach Działania 9.2 Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na projekt: „Poprawa dostępności i jakości procedur z zakresu elektroterapii i elektrofizjologii w leczeniu inwazyjnym niewydolności serca, migotania przedsionków i zaburzeń rytmu w SPCSK w Warszawie”. Z przyznaných środków powstanie jeden z najnowocześniejszych oddziałów elektroterapii i elektrofizjologii w Polsce.

I Katedra i Klinika Kardiologii

Poznajmy się...

Dr hab. n. o zdr. Mariusz Panczyk

Zakład Dydaktyki i Efektów Kształcenia (Wydział Nauki o Zdrowiu)

Stopień doktora habilitowanego uzyskałem na podstawie badań dotyczących edukacji medycznej, których przedmiotem była ocena systemu kwalifikacji kandydatów oraz efektywności nauczania na kierunku pielęgniarstwo studiów I i II stopnia na Warszawskim Uniwersytecie Medycznym w latach 2005-2015. Głównym założeniem leżącym u podstaw prowadzonych badań była koncepcja określana jako *Evidence-Based Admission Policy*, która zakłada, że polityka rekrutacyjna uczelni opiera się na sprawdzaniu efektywności systemu kwalifikacji kandydatów na studia przez monitorowanie postępów studenta w toku studiów, a także na śledzeniu losów absolwentów uczelni. Efektywność stosowanych kryteriów naboru na studia oraz stopień opanowania wiedzy, nabyte umiejętności i posiadane kompetencje społeczne studentów były oceniane w perspektywie krótko- i długoterminowej. W trakcie prowadzonych badań zaobserwowano, że podczas naboru na studia pielęgniarskie na Wydziale Nauki o Zdrowiu WUM niektóre ze stosowanych kryteriów przyjęć na studia sprawdzały się lepiej, podczas gdy inne albo nie spełniały swojej roli, albo prowadziły do selekcji kandydatów w sposób nieprawidłowy. Ponadto stwierdzono, że system oceniania w toku studiów nie zawsze spełniał zasady dobrego pomiaru dydaktycznego. Powyższe ustalenia stały się podstawą sformułowania rekomendacji, które zgodnie ze wspomnianą powyżej koncepcją *Evidence-Based Admission Policy* mogą stanowić punkt wyjścia do podjęcia projakościowych działań na Wydziale Nauki o Zdrowiu. Szereg wniosków dotyczących jakości systemu kwalifikacji i oceniania studentów pielęgniarstwa na Wydziale okazał się także interesujący dla innych uczelni medycznych w Polsce. W trakcie odbywającego się w kwietniu tego roku w Collegium Medicum w Bydgoszczy Ogólnopolskiego Kolegium Dziekanów Wydziałów Nauk o Zdrowiu została

nawiązana współpraca międzyuczelniana dotycząca podjęcia wspólnych prac nad doskonaleniem stosowanych metod oceniania na studiach pielęgniarskich. W tym celu zaplanowano wraz z przedstawicielami dwóch Wydziałów Nauk o Zdrowiu – Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego oraz Uniwersytetu Jagiellońskiego – przeprowadzenie walidacji i standaryzacji egzaminów, w tym między innymi budowę wspólnego banku zadań testowych.

W Zakładzie Dydaktyki i Efektów Kształcenia jestem zatrudniony od 2008 roku. W początkowym okresie, kiedy Zakładem kierował dr Henryk Rebandel, moje zadania zawodowe dotyczyły głównie działalności administracyjnej związanej z obsługą egzaminów testowych prowadzonych na naszej Uczelni. W 2010 roku rozpocząłem wdrażanie do dydaktyki metod kształcenia na odległość, a w późniejszym czasie podjąłem także badania w zakresie oceny efektywności kształcenia e-learningowego prowadzonego z użyciem platformy Moodle™ (*Modular Object-Oriented Dynamic Learning Environment*). Po zmianie Kierownika Zakładu oraz wraz z powstaniem w 2014 roku Biura ds. Egzaminów Uczelnianych istotnie zmienił się profil działalności Zakładu. Administrację i obsługę egzaminów na Uczelni przejęło Biuro. Natomiast w Zakładzie rozpocząłem działalność naukową obejmującą szeroko pojęte badania nad edukacją medyczną. W związku z nowymi zadaniami w 2014 roku powstała kierowana przeze mnie Pracownia Ewaluacji i Doskonalenia Kształcenia Medycznego, gdzie realizuję moje główne projekty badawcze, które obejmują szczegółową analizę problematyki efektywności systemów wyższego kształcenia medycznego, czyli ewaluację jakości nauczania oraz wdrażania nowych metod edukacyjnych. Prowadzone badania mają wskazywać na elementy wpływające na zwiększenie skuteczności tworzonych systemów zapewniania jakości, wytyczać kierunki ich modyfikacji i doskonalenia. Na przestrzeni kilku ostatnich lat działalności Pracowni przygotowano i opublikowano prace dotyczące tematyki edukacji medycznej dla takich kierunków studiów jak: pielęgniarstwo, położnictwo, dietetyka, ratownictwo medyczne, fizjoterapia oraz farmacja i lekarski. Po raz pierwszy w czasopismach naukowych o międzynarodowym zasięgu ukazały się publikacje dotyczące edukacji medycznej z afiliacją Wydziału Nauki o Zdrowiu WUM. Jako kierownik Pracowni zachęcam pracowników różnych Zakładów do nawiązywania współpracy naukowej w obszarze szeroko pojętej dydaktyki medycznej. Jako zespół posiadamy już doświadczenie w tym zakresie i oferujemy wsparcie dotyczące metodologii, planowania i analizy danych w tematyce badań nad edukacją.

Obecnie działalność naukowa Zakładu obejmuje znacznie szerszy zakres tematyczny niż edukacja medyczna. W związku z tym efektywne prowadzenie działalności badawczej w do niedawna dwuosobowym zespole wymagało bardzo dobrej współpracy i organizacji pracy. Mam jednak to szczęście, że zarówno Kierownik Zakładu dr hab. Joanna Gotlib, jak i adiunkt dr Mariusz Jaworski oraz doktoranci są bardzo zaangażowani we wspólne prowadzenie badań naukowych. W zespole Zakładu planujemy pracę i budujemy relacje, uwzględniając tzw. mocne strony, czyli talenty Gallupa (ang. *Strengths*). Moim ulubionym „obiektem badań” są liczby, tak więc w swojej działalności skupiam się przede wszystkim na pracy z bazami danych, tabelami, programami statystycznymi i tworzeniu raportów z przeprowadzonych analiz. Także w pracy ze studentami (głównie doktorantami) poruszam się przede wszystkim w obszarze biostatystyki i metodologii oraz rzetelności prowadzenia badań naukowych. Od pewnego czasu w ramach swojej działalności dydaktycznej promuję także spotkania wokół zagadnień statystycznych kierowanych do doktorantów. Cykl potkań *StatSkills* rozpoczął się od wspólnych zajęć doktorantów z pracownikami Urzędu Statystycznego w Warszawie. Kolejne przedsięwzięcia, zaplanowane na początek nowego roku akademickiego, to między innymi zajęcia prowadzone przez praktyków ze świata biznesu dotyczące wizualizacji i eksploracji danych (*big data* i *data mining*), analizy materiału tekstowego (*text mining*) czy uczenia maszynowego (*machine learning*).

Aktualnie wraz z zespołem Zakładu pracujemy nad kilkoma różnymi projektami współfinansowanymi ze środków Unii Europejskiej. Jednym z ważniejszych przedsięwzięć realizowanych na naszej Uczelni jest projekt wdrożenia e-usług do obsługi procesów związanych z edukacją i egzaminowaniem. W ramach tego projektu tworzona jest specjalna platforma do e-egzaminowania, której bardzo istotną częścią jest moduł analityczny, którego koncepcję współtworzyłem. To nowoczesne narzędzie do prowadzenia egzaminów multimedialnych będzie dawało możliwość realizacji badań naukowych z zakresu wspomnianej wcześniej edukacji medycznej. Ponadto w ramach tego samego projektu merytorycznie wspieram przyszłych autorów zadań egzaminacyjnych tworzonych z użyciem narzędzi multimedialnych. Jest więc szansa na powstanie repozytorium nowoczesnych pytań testowych, które będą mogły być wykorzystywane do egzaminowania studentów naszej Uczelni przez kolejne kilka lat. Ważnym elementem projektu jest także stworzenie nowej i w pełni wyposażonej sali komputerowej (100 indywidualnych stanowisk) przeznaczonej do prowadzenia zajęć dydaktycznych oraz elektronicznego egzaminowania.

Drugim przedsięwzięciem współfinansowanym z pieniędzy Europejskiego Funduszu Społecznego jest projekt „Kompetencje – Praca – Sukces”, którego głównym celem jest wsparcie rozwoju kompetencji miękkich naszych studentów. W ramach realizacji projektu opracowałem narzędzie oparte na standaryzowanych skalach służące do kompleksowej oceny kompetencji uczestników. Uzyskany bilans kompetencji umożliwia określenie początkowego potencjału studenta, na podstawie którego możliwe jest określenie jego potrzeb i zaplanowanie indywidualnego wsparcia. Projekt jest w trakcie realizacji, a planowane zakończenie ma nastąpić we wrześniu 2019 roku.

Poza uczestnictwem w dwóch powyższych przedsięwzięciach o charakterze wdrożeniowym w ramach działalności naukowej Zakładu biorę także udział w międzynarodowym projekcie *The Polish validation of the Evidence Based Practice Evaluation Competence Questionnaire (EBP-COQ)*, którego celem jest adaptacja językowa i dostosowanie do polskiego kontekstu kulturowego kwestionariusza oceny kompetencji w zakresie praktyki opartej na dowodach naukowych. W projekcie tym prace nad walidacją EBP-COQ są prowadzone równolegle w 5 innych krajach europejskich. Jako koordynatorowi walidacji polskiej wersji językowej EBP-COQ udało mi się pozyskać do współpracy 9 uniwersytetów medycznych, które prowadzą studia na kierunku pielęgniarstwo. Opracowane w ten sposób narzędzie badawcze będzie dostępne dla wszystkich polskich uczelni, a wyniki badań będą mogły być porównywane z tymi uzyskanymi w innych krajach.

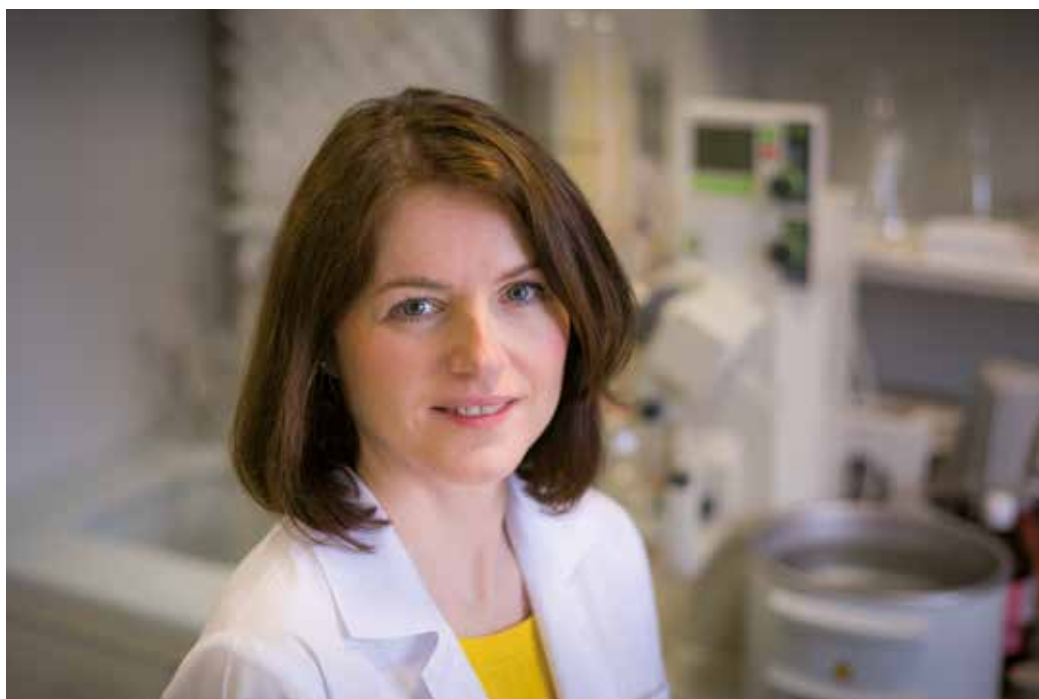
Dużą satysfakcję czerpię także ze współpracy z dwoma czasopismami, które są ważne dla mojej dziedziny badań: „BMC Medical Education” (redaktor w sekcji *Curriculum development*) oraz „Journal of Mathematics, Science and Technology Education” (redaktor w dziale *Medical education*). Z pracą w tych redakcjach wiąże się poczucie realizacji moich ambicji zawodowych i mam nadzieję, że jest to dopiero początek dojrzałej i samodzielnej drogi naukowej.

Mimo że praca naukowa jest jedną z moich pasji, to w czasie wolnym od pracy zawodowej poświęcam się także innym zamiłowaniom. Moim nietypowym, jak sądzę, hobby jest kolekcjonowanie butów sportowych, które slangowo są określane jako *kicksy* czy też *sneakersy*. W mojej kolekcji dominują głównie buty ze stajni Nike i Jordan. Samo hobby „buciarstwo” nie ogranicza się jedynie do posiadania dość licznej kolekcji butów, ale wiąże się przede wszystkim z poszukiwaniem wiedzy o historii powstawania określonych modeli butów, zamysłu projektantów, ewolucji różnych koncepcji i idei, rodzajów użytych materiałów oraz zastosowanej technologii. Dlatego też „buciarstwo” to także – poza samymi butami, które posiadam w kolekcji i które staram się nosić na co dzień – książki i albumy dotyczące tej tematyki, branie udziału w zlotach „buciarzy”, prowadzenie dyskusji w grupach tematycznych, tworzenie materiałów poświęconych mojej kolekcji i ich zamieszczanie na koncie Instagram.

Poznajmy się...

Dr hab. n. farm. Anna Bielenica

Katedra i Zakład Biochemii (I Wydział Lekarski)

Stopień doktora habilitowanego uzyskałam na podstawie cyklu prac dotyczącego modyfikacji strukturalnych i bioaktywności dwupodstawionych pochodnych tiomocznika. Układ ten jest strukturą o dużym potencjale aktywności wielokierunkowej, dlatego w pierwszym etapie prac syntetycznych otrzymałam kilka serii pochodnych tiomocznika, głównie halogenowanych, o zróżnicowanej aktywności biologicznej, zależnej od charakteru chemicznego układów terminalnych. Wybrane, najbardziej obiecujące związki poddałam następnie cyklizacji do układów tiazolidynonu oraz tetrazolu, jak również kompleksowaniu z jonami miedzi (II). Równolegle został oceniony wpływ modyfikacji strukturalnych cząsteczek na ich aktywność *in vivo* i *in vitro*. Efektem poszerzonych badań było ponadto ustalenie mechanizmu działania najaktywniejszych nowych pochodnych. Zebrane doświadczenia umożliwiły porównanie potencjału biologicznego obu otrzymanych form tiomocznika: liniowej i cyklicznej, a także wolnej i skoordynowanej z jonem metalu.

Badania profilu farmakologicznego otrzymanych związków pozwoliły na wybranie tych, które bioaktywnością mogą konkurować z wzorcowymi chemioterapeutykami. Nowe pochodne wykazały szerokie działanie przeciwbakteryjne, przeciwgruźlicze i przeciwretrowirusowe. Z drugiej strony oddziaływały na ośrodkowy układ nerwowy zwierząt laboratoryjnych, m.in. jako selektywni antagoniści receptora 5-HT_{2A}. Jednocześnie związki były pozbawione właściwości genotoksycznych oraz nie wpływały na wzrost ludzkich komórek prawidłowych. Opisane przeze mnie dotychczas zależności między strukturą a profilem działania wyraźnie wskazują dalsze kierunki poszukiwań potencjalnych substancji leczniczych – jest ich wiele i wszystkie są obiecujące.

Tematyka, którą się zajmuję – chemia medyczna – ma charakter interdyscyplinarny i łączy kompetencje wielu zespołów badawczych. Moją główną rolą jest racjonalne planowanie modyfikacji strukturalnych i synteza nowych związków organicznych, a także koordynowanie współpracy z biologami, mikrobiologami, chemikami teoretycznymi, fizykami, farmakologami czy lekarzami z renomowanych ośrodków w kraju i za granicą. Mój zespół to nie tylko najbliżsi współpracownicy z Katedry, ale również wszyscy, którzy składają się na sukces moich (naszych) prac naukowych. Bardzo cenię sobie intensywną, owocną i wieloletnią współpracę, jaką udało mi się nawiązać ze specjalistami w wielu dziedzinach – bez niej dysponowałabym tylko pulą potencjalnie aktywnych substancji. Dzięki wspólnej pracy możemy znaleźć odpowiedź nie tylko na pytanie, które związki są aktywne i wobec czego są aktywne, ale – co ważniejsze – dlaczego są aktywne bądź nieaktywne, jak również, jaki jest ich cel molekularny i biologiczny aspekt danej aktywności.

W najbliższym czasie planujemy pogłębić analizę wpływu nowych pochodnych na układ nerwowy zwierząt, a z drugiej strony – skupić się na mechanizmach aktywności cytotoksycznej tych substancji.

Naukowcem zostałam trochę przypadkiem – był to wynik spotkania na mej drodze prawdziwych pedagogów i ludzi pełnych pasji. Tak naprawdę czuję się humanistką i każdą wolną chwilę poświęcam literaturze – współczesnej polskiej, iberoamerykańskiej czy warszawianistycznej. Jestem również miłośniczką i kolekcjonerką perfum.

Mgr Paulina Gdańska

Klinika Położnictwa i Perinatologii (Wydział Nauki o Zdrowiu)

Jakimi problemami zajmuje się psycholog zatrudniony w klinice położniczej?

Głównie problemami emocjonalnymi pacjentek oczekujących na rozwiązanie, smutkiem poporodowym, który może wystąpić w pierwszych dobach po porodzie, oraz zaburzeniami depresyjnymi i lękowymi. Mimo że jestem psychologiem, zajmuję się konkretną grupą pacjentów, obejmując tematykę okołoporodową. Pracuję z kobietami i ich partnerami dotkniętymi niepłodnością, z kobietami w trudnych sytuacjach położniczych oraz z rozpoznaniem depresji w ciąży lub po porodzie. Ukończyłam studia psychologiczne oraz podyplomowe studia z psychoonkologii. Zanim rozpoczęłam pracę w Klinice Położnictwa i Perinatologii pod kierownictwem prof. Piotra Węgrzyna, byłam związana z I Kliniką Położnictwa i Ginekologii pod kierownictwem prof. Mirosława Wielgosia, w której przeprowadza się operacje wewnątrzmaciczne u płodu z wrodzoną przepukliną przeponową. Udzielałam tam wsparcia i pomocy psychologicznej, między innymi pacjentkom zakwalifikowanym do fetoskopowego leczenia wrodzonej przepukliny przeponowej. Ponieważ jest to ciężka wada rozwojowa płodu, o złym rokowaniu, a sam zabieg bardzo skomplikowany, konsultacje przeprowadzane przeze mnie przed zabiegiem pozwalały ocenić stan psychiczny pacjentki i jej gotowość do poddania się operacji wewnątrzmacicznej. Natomiast w Klinice Położnictwa i Perinatologii, w ramach realizowanych przeze mnie studiów doktoranckich na Wydziale Nauki o Zdrowiu, przeprowadzam konsultacje u pacjentek z rozpoznanymi wadami rozwojowymi płodu, oceniam ich stan psychiczny przed i po porodzie.

Ostatnio koordynowała Pani również prace związane z wystawą, którą do 30 maja można było oglądać w Samodzielnym Publicznym Dziecięcym Szpitalu Klinicznym.

Była to wystawa z okazji Dnia Świadomości o Wrodzonej Przepuklinie Przeponowej, zorganizowana przez Stowarzyszenie Rodziców Dzieci z Wrodzoną Przepukliną Przeponową i Innymi Wadami Wrodzonymi oraz Ich Rodzin „Zuzik”, którego Członkiem Honorowym jest Rektor WUM i Kierownik I Kliniki Położnictwa i Ginekologii prof. Mirosław Wielgoś. Stowarzyszenie to wspomaga rodziców spodziewających się dzieci z wrodzoną przepukliną

przeponową, dzieli się informacjami o samej wadzie, jak też wskazuje ośrodki w Polsce zajmujące się jej leczeniem. Stowarzyszenie „Zuzik” organizuje podobne wystawy każdego roku, a ich inauguracja odbywa się zawsze 19 kwietnia, czyli w Międzynarodowym Dniu Świadomości o Wrodzonej Przepuklinie Przeponowej. W ubiegłym roku wystawa odbyła się w I Klinice Położnictwa i Ginekologii, w tym roku w Klinice Położnictwa i Perinatologii.

Jaki był cel przygotowania wystawy?

Nasza wystawa miała na celu propagowanie wiedzy na temat wrodzonej przepukliny przeponowej wśród rodziców i personelu medycznego. Jest to bardzo rzadka wada, dlatego też wiedza o niej, jak też świadomość istnienia w Polsce ośrodków, w których możliwe jest uzyskanie pomocy, nie jest powszechna. Bardzo często specjaliści z niewielkich miejscowości nie wiedzą, gdzie mogą skierować pacjentkę z taką wadą płodu. Dzięki naszej ekspozycji mogliśmy poinformować o procedurze postępowania z taką pacjentką, od momentu badań diagnostycznych do pierwszej operacji u noworodka. Myślę, że ten walor informacyjny był niezwykle cenny. Na wystawie prezentowaliśmy fotografie dzieci w różnym wieku, od kilku do kilkunastu lat, które udało się uratować i które żyją z tą wadą. Obok zdjęcia współczesnego prezentowaliśmy fotografię dziecka po urodzeniu. Dzięki temu chcieliśmy pokazać naszym pacjentkom, że pomimo dużej śmiertelności w tej grupie chorych wrodzona przepuklina przeponowa nie musi oznaczać śmierci dziecka. Z informacji, które otrzymałam od pacjentek Pododdziału Patologii Ciąży, wynika, że wystawa odniosła skutek – rzeczywiście dała im nadzieję i zmotywowała do działania.

Z jakimi emocjami musi uporać się kobieta, której płód obciążony jest tą wadą?

Naturalne jest, że postawienie takiej diagnozy prenatalnej może wywołać u kobiety szok, żal, niedowierzanie, poczucie bezradności. Małym pocieszeniem jest fakt, że wrodzona przepuklina przeponowa jest bardzo często jedyną wadą płodu. Zdarzają się jednak przypadki, że jest ona jedną z wielu. Podejrzenie nieprawidłowego rozwoju płodu wiąże się z przeprowadzeniem szeregu badań, które pozwalają na ostateczne rozpoznanie wady. Dodatkowo przed porodem konieczne jest przeprowadzenie badania ultrasonograficznego lub rezonansu. Cała ta procedura jest niezwykle czasochłonna, towarzyszy jej permanentny stres, a to może prowadzić do wystąpienia zaburzeń psychicznych u kobiety. Stres psychologiczny, który się pojawia, jest wynikiem rozbieżności między tym, czego pragniemy i do czego jesteśmy zobowiązani, a naszymi możliwościami. Przyszli rodzice doświadczają pewnego rodzaju przeciążenia.

Dlatego bardzo ważne jest przejrzyste zaprezentowanie przyszłym rodzicom informacji o stanie ciąży oraz nakreślenie planu leczenia. Na Pododdziale Patologii Ciąży służy temu konsylium interdyscyplinarne złożone z anestezjologów, chirurgów, neonatologów, położników i psychologa. Podczas konsylium omawiany jest dany przypadek z perspektywy medycznej, dyskutowane jest dalsze leczenie oraz rokowanie. Po zaaprobowaniu ustaleń konsylium zapraszana jest pacjentka, której dokładnie, krok po kroku, przedstawia się plan na kolejne dni. W tym momencie zaczyna się moja praca polegająca na udzielaniu wsparcia kobiecie w nadchodzącym dla niej i jej dziecka trudnym okresie.

Czy tymi zagadnieniami zajmuje się Pani również w swojej pracy doktorskiej?

Poniekąd tak. W mojej pracy doktorskiej, której promotorem jest prof. Piotr Węgrzyn, skupiam się głównie nad kobietami, u których rozpoznano wadę rozwojową płodu. Jak już wspomniałam, postawienie takiego rozpoznania jest sytuacją silnie stresową, co może przyczynić się do rozwoju zaburzeń psychicznych, takich jak zaburzenia lękowe czy zaburzenia depresyjne. Moje badania dotyczą właśnie występowania tych objawów u pacjentek z rozpoznaną wadą rozwojową płodu. Poruszam również zagadnienie wsparcia społecznego. W naszym kraju nadal niestety nie zwraca się należytej uwagi na znaczenie wsparcia i opieki psychologicznej, udzielanych zwłaszcza kobietom poddanym tak ciężkiej próbie. A przecież pacjentki trafiające do takich ośrodków jak nasz pochodzą z całej Polski, często pozostają na oddziale same przez długi czas, co odbija się na ich kondycji psychicznej. Nieraz psycholog jest dla nich jedyną osobą, z którą mogą porozmawiać o odczuwanych trudnych emocjach. Moja praca nad badaniem wsparcia społecznego opiera się na czterech podskalach: dostępie do wsparcia emocjonalnego, dostępie do wsparcia instrumentalnego, zapotrzebowaniu na wsparcie oraz poszukiwaniu wsparcia.

W otwarciu wystawy wzięli udział rodzice z wyleczonymi dziećmi z wrodzoną przepukliną przeponową

Pacjentki poszukują wsparcia czy bronią się przed nim?

Wszystkie pacjentki naszej Kliniki otrzymują informację o tym, że psycholog jest dla nich dostępny. Częściej podejmują decyzję o przyjęciu pomocy. Chciałabym w tym miejscu podkreślić, że w Klinice Położnictwa i Perinatologii to psycholog wychodzi pierwszy do pacjenta. Niestety, podobna sytuacja nie jest standardem w innych polskich ośrodkach, w których pacjent musi sam wykonać trud poszukiwania pomocy psychologicznej. My obraliśmy inną drogę.

Czy wiedza z zakresu psychoonkologii również jest przydatna w Pani obecnej pracy?

Z psychoonkologii korzystałam, pracując jeszcze przy pl. Starynkiewicza. W tamtejszej Klinice funkcjonuje oddział zajmujący się leczeniem operacyjnym w zakresie schorzeń ginekologicznych, do którego bardzo często trafiały pacjentki z chorobą nowotworową. Wtedy też wiedza z zakresu psychoonkologii okazywała się kluczowa. Jednak wykorzystuję ją również obecnie, mimo że w Klinice Położnictwa i Perinatologii nie ma podobnego oddziału. Przy analizie poszczególnych przypadków bardzo często przewija się temat śmierci i odchodzenia. Udzielam wsparcia pacjentkom w sytuacjach obumarcia płodu czy straty dziecka w pierwszych dobach po urodzeniu. Pomoc psychologiczna różni się w zależności od pododdziału. Na Pododdziale Patologii Cięży pacjentki muszą poradzić sobie z ogromnym lękiem o zdrowie i stan swojego dziecka po porodzie. Na Oddziale Położniczym oceniam stan psychiczny pacjentki pod kątem występowania objawów depresyjnych, ponieważ depresja i zaburzenia lękowe występują u około 10-20 procent kobiet po porodzie.

Czy możliwość otrzymania pomocy psychologicznej w klinikach położniczych jest standardem w polskich placówkach?

Zgodnie z obowiązującymi przepisami psycholog powinien być zatrudniony w klinice położnictwa o trzecim stopniu referencyjności, co najmniej na pół etatu. Także w tym zakresie nasza Klinika jest wyjątkowa, ponieważ jestem zatrudniona na cały etat. Niestety takie przypadki są rzadkością. Częstsze jest za to bagatelizowanie znaczenia pomocy psychologa. W naszej placówce zmieniliśmy nastawienie i przykładamy większą wagę do tego elementu. Wielką w tym zasługą Kierownika Kliniki prof. Piotra Węgrzyna, który dostrzega potrzebę udzielania wsparcia psychologicznego. Wychodzimy do pacjentek i specjalnie z myślą o nich przygotowaliśmy pokój konsultacji. Jestem przekonana, że obrana przez nas droga jest właściwa, bo odpowiada na rzeczywiste

Rektor WUM prof. Mirosław Wielgoś (w środku), Dziekan WNoZ prof. Piotr Małkowski (w tle) oraz prof. Piotr Węgrzyn podczas otwarcia wystawy z okazji Dnia Świadomości o Wrodzonej Przepuklinie Przeponowej

potrzeby naszych pacjentek. Kiedy dostrzegają, że wyciągamy pomocną dłoń i chcemy udzielić wsparcia, częściej z niego korzystają. A świadomość, że nie pozostają same ze swoim problemem, bardzo pomaga. Często okazuje się, że jestem dla nich jedyną osobą od momentu zajęcia w ciążę, z którą mogą otwarcie i swobodnie rozmawiać o swoich uczuciach. Wiele kobiet proszących o pomoc nie otrzymało wcześniej żadnego wsparcia, odczuwało wstyd, że są w ciąży i nie potrafią się nią cieszyć. Moja pomoc polega na psychoedukacji oraz omówieniu sytuacji, które generują stres. W razie konieczności proszę o konsultację lekarza psychiatrę.

Uważa Pani, że pomoc psychologiczna w polskich ośrodkach jest wystarczająca?

Uważam, że jest niewystarczająca, a wprowadzane zmiany jedynie połowicznie polepszają sytuację. Przykładem niech będą nowe standardy, które mają wejść w życie 1 stycznia 2019 roku. Znajdują się w nich zapisy mówiące o tym, aby u pacjentek trzykrotnie – między 11. a 14., 33. a 37. tygodniem i po raz ostatni w trakcie wizyty położnej środowiskowej w domu – oceniać stan psychiczny skalą depresji Becka.

To dobrze czy źle?

Oczywiście dobrze. Bardzo się cieszę, że będą, i to trzykrotnie, badane objawy depresji. Jednak nasuwa się pytanie: co dalej? Gdzie kobiety mają szukać pomocy, jeśli zostaną u nich wykryte objawy depresji? Tego w standardach już nie znajdziemy. Na wizytę w ramach Narodowego Funduszu Zdrowia czeka się bardzo długo, do psychoterapeuty nawet pół roku – dla kobiety w ciąży to zbyt odległy termin. Brakuje mi w nowych standardach konkretnych rozwiązań, na przykład wskazania, kto będzie pomagał pacjentkom, jeżeli okaże się, że występują u nich objawy depresyjne. Często otrzymujemy pytania od kobiet, u których nie wykryto takich objawów: gdzie mam się zgłosić, jeśli mój stan się zmieni? Nie jesteśmy w stanie wskazać im specjalistycznej poradni. Dlatego uważam, że nowe standardy, które z pewnością wprowadzą wiele pozytywnych zmian, powinny uregulować tę kwestię bardziej kompleksowo.

Jakie kroki należałoby podjąć, aby wsparcie psychologiczne stało się bardziej powszechne?

Uważam, że w naszym kraju problemem nie jest brak psychologów, tylko miejsc, w których będzie możliwy dostęp do nich. Idealna byłaby sytuacja, gdyby w szpitalnych poradniach ginekologiczno-położniczych dostępna była konsultacja psychologiczna dostosowana do specyficznych problemów pacjentek takich klinik.

Tanzania, podnóże Kilimandżaro (a dokładnie Szpital St. Joseph w mieście Moshi) jest tegorocznym celem naszej medycznej wyprawy

Jest nas ośmiu. I wszyscy jesteśmy wolontariuszami Fundacji SASA oraz studentami medycyny Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Do wyprawy szykujemy się już od ponad pół roku. Kurs szycia chirurgicznego, warsztaty medyczne (z zakresu ginekologii i położnictwa, pediatrii, chorób zakaźnych) oraz kulturowe to tylko część przygotowań. Oczywiście dochodzi do tego praca własna i obowiązkowe lektury po godzinach. Nie są już nam obce książki o tematyce kulturowej czy wytyczne postępowania WHO. Ponadto przez cały rok staramy się zebrać wystarczającą ilość funduszy potrzebną na wyjazd, w czym pomógł nam również Warszawski Uniwersytet Medyczny. A wszystko po to, aby w najbliższe wakacje spędzić miesiąc w ramach wolontariatu medycznego na co najmniej czterech oddziałach Szpitala St. Joseph. Podzieleni na 3 ekipy wyjazdowe, będziemy uczestniczyć w codziennej pracy tamtejszych lekarzy oraz pielęgniarek. Zamierzamy być wszędzie tam, gdzie brakuje rąk do pracy – od laboratorium po sale operacyjne, od izby przyjęć po porodówkę.

Świadomi ogromnych braków podstawowego sprzętu medycznego w szpitalu, zamierzamy zabrać w naszych walizkach rękawiczki sterylne oraz niesterylne, maseczki, bandaże, opatrunki oraz płyny dezynfekcyjne, które przekazemy w Moshi na ręce dyrektorki szpitala siostry przełożonej dr Urbani Lyoimo. Aby wspomóc najmłodszych Tanzańczyków, poleci z nami również sprzęt do reanimacji noworodków (worki Ambu) i wazy tlenowe. Czyli to, czego tam brakuje, a realnie może wpłynąć na zwiększenie przeżywalności najmłodszych pacjentów. Jednak oprócz samego sprzętu medycznego musimy przywieźć również swoje umiejętności, aby dzielić się z tamtejszym personelem wiedzą medyczną zdobytą w Polsce. Celem naszego wyjazdu jest bowiem wymiana doświadczeń między nami a tanzańską ludnością. Mamy nadzieję, że wyjazd na wolontariat na drugi koniec świata sprawi, iż w przyszłości będziemy lepszymi lekarzami.

Wolontariusze Fundacji SASA: Martyna Rożek, Zuzia Znajdek, Ola Chudzyńska, Grzesiek Garus, Marta Kiziak, Agata Mikulak, Zuzia Goetz i Filip Pisarek

Zuzia Goetz

H 60-lecie uzyskania dyplomów lekarskich

15 czerwca 2018 roku w Muzeum Historii Medycyny WUM odbyła się uroczystość odnowienia dyplomów absolwentów Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej w Warszawie studiujących w latach 1952-1958. Władze WUM reprezentowali Rektor prof. Mirosław Wielgoś oraz Dziekan I WL prof. Paweł Włodarski. Zaproszonych gości powitał organizator spotkania prof. Mieczysław Szostek, absolwent rocznika 1958, obecnie piastujący stanowisko Prezesa Stowarzyszenia Wychowanków Warszawskiej Medycyny i Farmacji.

Podczas otwarcia nie zapomniano o tych, którym nie dane było doczekać tej niezwykłej uroczystości. Po uczczeniu ich pamięci minutą ciszy prof. Mieczysław Szostek powiedział: *Kiedy kończyliśmy studia w 1958 roku, było nas 495 absolwentów, na uroczystość 50-lecia przyjechało 185 absolwentów. Dzisiaj, 10 lat później, przybyły 62 osoby. Czas płynie nieubłaganie. Chciałbym jednak, abyśmy nasze studia zapamiętali jak najlepiej. Pamiętajmy o naszych wykładach, podczas których siedzieliśmy na schodach, o naszych spotkaniach w Kole Medyków i o wszystkich innych przyjemnych rzeczach, których doświadczyliśmy.*

Następnie głos zabrał Rektor prof. Mirosław Wielgoś, który podziękował jubilatom za obecność w tym dniu oraz pogratulował osiągnięć i dokonań na rzecz Uczelni. Podkreślił, że rocznik 1958 to bez wątpienia kuźnia talentów, grupa wyjątkowych osób, z której wywodzą się sławy medycyny, utalentowani i zdolni lekarze. Dla poparcia swoich słów przytoczył nazwiska wybitnych postaci, które na zawsze zapisały się na kartach historii naszej Uczelni:

- prof. Longina Marianowskiego – Dziekana II WL (1987-1994), Dziekana WNoZ (1999-2002), Prodziekana II WL (1984-1987), Kierownika I Katedry i Kliniki Położnictwa i Ginekologii (1991-2004). Wspominając prof. Longina Marianowskiego, prof. Mirosław Wielgoś podkreślił, jak wielką rolę w jego życiu odegrała ta postać. *To bez wątpienia mój mentor, nauczyciel, wychowawca, bez którego by mnie tutaj nie było. Dziękuję Panu Profesorowi za wszystko* – dodał wzruszony;
- prof. Mieczysława Szostka – Prorektora ds. Klinicznych, Inwestycji i Współpracy z Regionem (1999-2002), Kierownika Kliniki Chirurgii Ogólnej i Chorób Klatki Piersiowej (1980-2003), obecnie Prezesa Stowarzyszenia Wychowanków Warszawskiej Medycyny i Farmacji;
- prof. Joanny Juskowej – pierwszego Kierownika Kliniki Immunoterapii Instytutu Transplantologii AM w Warszawie (1983-1991), organizatora Oddziału Fizjoterapii II WL, Prodziekana ds. Fizjoterapii II WL i Kierownika Zakładu Rehabilitacji Oddziału Fizjoterapii II WL (2002-2005);
- prof. Tadeusza Kęcika – Kierownika Katedry i Kliniki Okulistyki (1976-2003);
- prof. Stanisława Moskalewskiego – od 1992 do 2005 roku Kierownika Zakładu (od 2002 roku Kierownika Katedry i Zakładu) Histologii i Embriologii.

Studiowała razem z Państwem żona nieżyjącego już niestety Dziekana Grzegorza Janczewskiego, prof. Elżbieta Domańska-Janczewska, znakomity ginekolog i położnik, związana z I Katedrą i Kliniką Położnictwa i Ginekologii, która rozbudziła we mnie miłość do problematyki trudnej ciąży – wspominał wzruszony Rektor, który następnie przypomniał nazwiska osób rocznika 1958 niezwykle zasłużonych dla rozwoju i działalności Uczelni, lecz którym nie dane było doczekać tego dnia. W tym gronie znaleźli się:

- prof. Grzegorz Janczewski – Dziekan I WL (1987-1990), Kierownik Katedry i Kliniki Otolaryngologii I WL (1977-2003);
- prof. Kazimierz Ostrowski – Kierownik Katedry i Zakładu Histologii i Embriologii (1958-1992); doktor *honoris causa* Akademii Medycznej w Warszawie z 2007 roku;
- prof. Wojciech Rowiński – twórca pierwszej w Polsce kliniki chirurgii, w której nazwie znalazła się transplantologia i w której powstała koncepcja koordynacji pobierania i przeszczepiania narządów w Polsce. W latach 1980-2006 stał na czele tejże Katedry i Kliniki Chirurgii Ogólnej i Transplantacyjnej I WL;
- prof. Mieczysław Lao – Kierownik Kliniki Medycyny Transplantacyjnej i Nefrologii (1988-2003), Dyrektor Instytutu Transplantologii (1988-1994);
- prof. Mariusz Stopczyk – uczeń prof. Zdzisława Askanasa, prekursor wszczepiania stymulatorów serca w Polsce, związany początkowo z Katedrą i Kliniką Kardiologii naszej Uczelni, a następnie z Polską Akademią Nauk i Szpitalem Wolskim;
- zmarły niedawno prof. Wojciech Sawicki – Dyrektor Centrum Biostruktury (1992-2003), w latach 1955-2003 związany z Katedrą i Zakładem Histologii i Embriologii.

Rektor prof. Mirosław Wielgoś i prof. Mieczysław Szostek witają zaproszonych gości

JM Rektor zaznaczył, że do grona absolwentów roku 1958 należeli również inni zasłużeni kierownicy klinik i zakładów: Michał Bagdasarian, Krzysztof Boczkowski, Jan Dzieńszewski, Jadwiga Meszaros, Jerzy Grossman, Barbara Gryglewicz, Grażyna Gutowska, Stanisław Jaszczak (USA), Ireneusz Janczarski, Teresa Kasperska-Czyżykowa, Danuta Knapik-Fialkowska, Piotr Lenartowicz, Aleksander Ligęziński, Stanisław Łopaciuk, Zbigniew Osowski, Mirosława Nyczaj-Bagdasarian, Witold Senddecki, Jan Serafin, Jerzy Wesołowski, Krystyna Widy-Kierska, Zbigniew Wronkowski, Andrzej Brodowski (Szwajcaria).

Po oficjalnych przemówieniach bohaterowie spotkania oddali się wspomnieniom, oglądając prezentację multimedialną ze zdjęciami historycznymi, zarówno kadry naukowej, jak i ich samych z okresu matury i studiów medycznych. Zdjęcia do prezentacji pochodziły z archiwum Uczelni oraz prywatnych zbiorów prof. Mieczysława Szostka i Zbigniewa Millera. Na zakończenie jubileju otrzymali okolicznościowe dyplomy potwierdzające, że przez wszystkie lata, które upłynęły od ukończenia studiów na Akademii Medycznej w Warszawie, przestrzegali wiernie Przysięgi Hipokratesa i stali się chlubą polskiej społeczności lekarskiej. Szczególne podziękowania od Rektora prof. Mirosława Wielgosia i zgromadzonych absolwentów za trud i zaangażowanie w organizację całego spotkania otrzymał prof. Mieczysław Szostek.

Klaudia Wendycz

Zdjęcia archiwalne pochodzą z archiwum prywatnego prof. Mieczysława Szostka

Prof. Joanna Juskowa

Prof. Longin Marianowski

Pamiątkowa fotografia uczestników spotkania (2018 rok)

Absolwenci rocznika 1952-1958, którzy wyrazili zgodę na wzięcie udziału w jubileuszu 60-lecia odnowienia dyplomu ukończenia studiów lekarskich:

Barbara Baranowicz, Józef Beck, Katarzyna Biernat-Biegat, Anna Błaszczuk, Bożena Bzowska, Bogdan Bzowski, Edmund Ciołkiewicz, Halina Ćwirko, Krystyna Dąbrowska, Mirosława Dusińska-Jaroszewska, Jan Dzieńszewski, Anna Firek-Madej, Janusz Firek, Teresa Frączkowiak-Podraza, Joanna Juska-Padzik, Teresa Kasperska-Czyżyk, Janina Krocin, Alina Królicka-Dąbek, Janusz Krzaczek, Irena Krzesińska, Krystyna Kulicka, Władysława Kuśmierk-Brzostowska, Barbara Lesisz, Aleksander Ligęziński, Jolanta Lorencewicz, Romana Magierowska, Leokadia Makowiecka, Longin Marianowski, Irena Mark, Zbigniew Miller, Stanisław Moskałewski, Edward Mroczkowski, Jan Nobis, Mirosława Nowak, Ryszard Pachecka, Władysław Paćkowski, Grażyna Pawłowska, Krystyna Piekarska, Jerzy Pierożyński, Irmina Pomierna, Marian Radzinowski, Liliana Remer-Kurek, Ignacy Rojewski, Hanna Rola-Różycka, Elżbieta Romaniuk-Michalska, Maria Ewa Rosnowska, Jolanta Samos-Zielińska, Jerzy Samuel, Alina Sawicka-Urbanik, Wojciech Sawicki, Witold Sikorski, Zofia Skowrońska-Kalinowska, Krystyna Stankiewicz, Romualda Starowicz-Sternik, Alicja Stiblich, Bronisława Szalecka, Mieczysław Szostek, Zofia Hanna Taniewska, Janina Topornicka-Orłowska, Barbara Walczak-Lao, Wiesława Wasilewska, Danuta Werkowicz-Pelczyk, Jerzy Wesołowski, Krystyna Widy-Kierska, Wanda Wiszniewska, Lidia Wójcik-Mazurowska, Teresa Zawisza-Łapa, Ewa Zbieg-Sendecka, Ewa Zienkiewicz, Mirosława Żmijewska-Gruchała, Jolanta Żurawska-Siek.

Studenckie czasy rocznika 1958

Absolwenci rocznika 1958 przed wejściem do Teatru Dramatycznego, w którym odbywało się dyplomatorium

Dyplom ukończenia studiów z 25 października 1958 roku (lek. Mieczysław Lao). Źródło: Archiwum WUM

Absolwenci rocznika 1958 podczas uroczystości wręczenia dyplomów

Uroczystość wręczenia dyplomów ukończenia studiów w 1958 roku. W pierwszym rzędzie po prawej siedzi Rektor Akademii Medycznej prof. Marcin Kacprzak

Od lewej: Mieczysław Szostek, Wiesław Nasifowski, Wojciech Rowiński

Wręczenie dyplomów doktorskich. Siedzą od lewej: prof. Stefan Grabowski, prof. Piotr Kubikowski, prof. Zbigniew Bochenek

Finale kampanii #FeedThemAll – Żywnie bez granic

16 czerwca w Hali Koszyki odbył się finał ogólnopolskiej kampanii społecznej #FeedThemAll – Żywnie bez granic, której organizatorkami były doktorantki mgr Zuzanna Przekop (Zakład Dietetyki Klinicznej WNoZ) i mgr Zuzanna Zaczek (Klinika Chirurgii Ogólnej i Żywnienia Klinicznego WNoZ). Czerwcowy „Finał z pompą” wieńczył kilkumiesięczne działania prowadzące do zwiększenia świadomości społeczeństwa na temat leczenia żywieniowego, ze szczególnym uwzględnieniem żywienia pozajelitowego. Wszyscy przybyli mogli skorzystać z pomocy członków SKN Żywnienia Klinicznego oraz SKN Dietetyków, którzy udzielali porad żywieniowych oraz zachęcali do przeprowadzenia bezpłatnego badania składu ciała metodą impedancji bioelektrycznej. Przygotowano również cykl wykładów. Mgr Hanna Wilska z Zakładu Dietetyki Klinicznej wygłosiła wykład pt. „Czy dziecko można zaprogramować?, czyli rzecz o żywieniu niemowląt i małych dzieci”, a mgr Iwona Kibil – autorka książek o dietach wege – omówiła zagadnienie korzyści i zagrożeń wynikających ze stosowania diety roślinnej. Oprócz tego zbierano fundusze dla Fundacji Linia Życia na zakup mobilnych pomp do żywienia pozajelitowego dla pacjentów żyjących dzięki tej procedurze.

Te niewielkie i lekkie urządzenia w istotny sposób wpływają na komfort i jakość życia oraz uniemożliwiają wykluczenie z życia społecznego, które grozi stosującym tradycyjne, trwające wiele godzin żywnie pozajelitowe.

Honorowy patronat nad kampanią objął Rektor WUM prof. Mirosław Wielgoś, a do udziału w niej zaproszono wielu specjalistów zajmujących się żywieniem, m.in. dr. hab. Jacka Sobockiego (Prodziekana ds. Oddziału Dietetyki i Kierunku Ratownictwo Medyczne WNoZ, Kierownika Chirurgii Ogólnej i Żywnienia Klinicznego), dr Krystynę Majewską (Kierownika Poradni dla Chorych Żywionych Pozajelitowo i Dojelitowo w Warunkach Domowych) oraz Piotra Gąsowskiego, Agatę Wątróbską, Wojciecha Solarza, Jana Klimenta czy Jaśka Kuronia.

Temat żywienia pozajelitowego obecny był także podczas zorganizowanej 19 maja międzynarodowej konferencji „Żywnie bez granic”, na której mgr Zuzanna Przekop i mgr Zuzanna Zaczek wygłosiły prelekcję „Nie ma jak pompa!, czyli jak możemy poprawić jakość życia osób żywionych pozajelitowo w Polsce”.

Informacje na temat kampanii są dostępne na stronie www.feedthemall.pl oraz na profilu FB „Feed Them All – Żywnie bez granic”.

Cezary Ksel

Na scenie dr hab. Jacek Sobocki, organizatorki i młodzi artyści

Od lewej: mgr Zuzanna Przekop, Patryk Łach, Jasiek Kuroń, mgr Zuzanna Zaczek (fot. Marcin Waś, Filip Wysocki – HighArt Studio)

Agata Wątróbska i Wojciech Solarz (fot. Marcin Waś, Filip Wysocki – HighArt Studio)

„Finał z pompą” uświetniły występy młodych artystów

Podstawowym celem, jaki postawiliśmy sobie, rozpoczynając prace nad kampanią, było zwiększenie świadomości i wiedzy społeczeństwa o tym, jak ważne jest żywienie, zarówno w zdrowiu, jak i w chorobie. Uważamy, że nadal zbyt wiele osób w Polsce nie wie, jak bardzo niebezpieczne jest niedożywienie związane z chorobą. Polacy nie wiedzą również, gdzie i jakiej pomocy mogą szukać w tym zakresie. Możemy śmiało stwierdzić, że z sukcesem realizujemy ten cel. Otrzymałyśmy mnóstwo wiadomości i komentarzy od osób zmagających się z ciężkimi chorobami, które dzięki #FeedThemAll – Żywnie bez granic uzyskały informacje, dokąd się zgłosić, aby uzyskać profesjonalne wsparcie żywieniowe. Wiele osób wskazywało też na to, że nigdy wcześniej nie słyszeli o żywieniu pozajelitowym ani o tym, że da się żyć przez wiele lat, nie jedząc. Wszystkie te wiadomości utwierdziły nas w przekonaniu, że warto organizować tę akcję i że przynosi ona oczekiwany efekt.

Bardzo się cieszymy, że tylu wspaniałych artystów i specjalistów z dziedziny żywienia zechciało wziąć udział w kampanii. Dzięki ich ogromnemu zaangażowaniu współpraca była wielką przyjemnością i udało się nam dotrzeć do szerszego grona odbiorców. Szczególne podziękowania należą się Prodziekanowi ds. Oddziału Dietetyki i Kierunkowi Ratownictwo Medyczne dr. hab. Jackowi Sobockiemu, który od etapu planowania przez cały czas trwania kampanii wspierał nas we wszystkich działaniach. Nie można też nie wspomnieć o wielu wspaniałych ludziach, którzy postanowili charytatywnie działać razem z nami. Lista osób, którym jesteśmy ogromnie wdzięczne, jest długa i chyba to było dla nas najbardziej pozytywne doświadczenie – przekonanie się, ilu jest dobrych ludzi gotowych do bezinteresownej pracy w szczytnym celu.

„Finał z pompą” był wydarzeniem wieńczącym część informacyjno-edukacyjną kampanii. Z pomocą studentów i absolwentów kierunku dietetyka przez cały dzień prowadziliśmy bezpłatną edukację żywieniową i badania składu ciała. Odbyły się również otwarte wykłady związane z tematyką żywienia i dietetyki. Przeprowadzona podczas finału zbiórka funduszy do puszek rozpoczęła działania prowadzące do realizacji drugiego celu kampanii – poprawy jakości życia pacjentów żywionych pozajelitowo w Polsce. Wszystkie ubierane w ramach kampanii pieniądze zostaną przekazane Fundacji Linia Życia na rzecz zakupu pomp do żywienia pozajelitowego. Już wkrótce na portalu Allegro Charytatywni rozpocznie się aukcja charytatywna, na którą zgromadziliśmy wiele niesamowitych przedmiotów i fantów. Zachęcamy wszystkich do udziału!

Ważnym punktem kampanii i ogromnym sukcesem była również Międzynarodowa Konferencja Naukowa „Żywnie bez granic”, którą współorganizowały SKN Dietetyków i SKN Żywnienia Klinicznego. Wydarzenie to było dla nas bardzo ważne, ponieważ to od niego wszystko się zaczęło. Pomysł na nazwę i format konferencji powstał w naszych głowach jako pierwszy i to z niego wyewoluował plan organizacji kampanii społecznej.

Jesteśmy bardzo szczęśliwe, że w tak krótkim czasie udało nam się zrealizować tak wiele planów i zbudować pozytywny wizerunek naszej kampanii. W październiku będziemy miały zaszczyt przedstawić wnioski z kampanii na VIII Kongresie Polskiego Towarzystwa Żywnienia Klinicznego. Mamy też wiele pomysłów na dalsze akcje, jak również na kolejne edycje kampanii i nie zawahamy się ich zrealizować. O wszystkich dalszych działaniach będzie można się dowiedzieć z naszych profili w mediach społecznościowych.

Zuzanna Zaczek, Zuzanna Przekop

odeszli

odeszli

odeszli

odeszli

odeszli

odeszli

odeszli

odeszli

odeszli

Prof. dr hab. n. med. Andrzej Stapiński

wybitny dermatolog-wenerolog, wielki lekarz i naukowiec, Prorektor ds. Dydaktyczno-Wychowawczych naszej Uczelni w latach 1984-1987, Kierownik Kliniki Chorób Wenerycznych Instytutu Wenerologii II Wydziału Lekarskiego w latach 1979-1996, wieloletni Dyrektor Instytutu Wenerologii Akademii Medycznej w Warszawie, Kierownik Zakładu Organizacji Zwalczania Chorób Wenerycznych, członek Rady II Wydziału Lekarskiego.

Autor licznych rozdziałów i prac poświęconych chorobom wenerycznym, ceniony nauczyciel akademicki, wychowawca młodzieży studenckiej oraz młodej kadry naukowej.

Uhonorowany Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, nagrodą indywidualną II stopnia Ministra Zdrowia za szczególnie ważne i twórcze osiągnięcia dydaktyczne oraz licznymi nagrodami JM Rektora.

Dr hab. n. farm. Piotr Tomaszewski

wieloletni Kierownik Zakładu Biochemii II Wydziału Lekarskiego, w latach 1992-2016 związany z Katedrą i Zakładem Biochemii i Chemii Klinicznej Wydziału Farmaceutycznego z Oddziałem Medycyny Laboratoryjnej. W latach 2002-2005 sekretarz Konferencji Dziekanów Wydziałów Farmaceutycznych w Polsce oraz Ogólnopolskiej Sekcji Akademickiej Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego. Od 2015 roku sekretarz Komitetu Terapii i Nauk o Leku Wydziału V Nauk Medycznych PAN. W latach 2010-2016 Dziekan Wydziału Ekologii Wyższej Szkoły Ekologii i Zarządzania w Warszawie.

Cieszący się autorytetem wśród środowisk naukowych znakomity nauczyciel akademicki, przyjaciel wielu roczników studentów. Za działalność naukowo-dydaktyczną został wielokrotnie nagrodzony nagrodami JM Rektora, a także Nagrodą Fundacji Rozwoju Wydziału Farmaceutycznego z Oddziałem Medycyny Laboratoryjnej WUM.

Co?

Gdzie?

Kiedy?

3.08.

godz. 12:00 – Uroczysta Promocja absolwentów studiów I i II stopnia kierunku fizjoterapia II Wydziału Lekarskiego
Miejsce: Sala Konferencyjna Szpitala Pediatrycznego, ul. Żwirki i Wigury 63a

4.09.

IX Forum Ochrony Zdrowia
Miejsce: Krynica

21-30.09.

XXII Festiwal Nauki
Miejsce: Kampus Banacha WUM

21.09.

godz. 10:00 – Uroczysta Promocja lekarzy dentystów Wydziału Lekarsko-Dentystycznego kierunku English Dentistry Division oraz absolwentów studiów licencjackich kierunku techniki dentystyczne i kierunku zdrowie publiczne, specjalność higiena stomatologiczna
Miejsce: Aula Wykładowa im. prof. Janusza Piekarczyka, Centrum Dydaktyczne WUM, ul. ks. Trojdena 2a

27.09.

godz. 8:30 – Konferencja Naukowo-Szkoleniowa „Rola pielęgniarek operacyjnych w zespołach transplantacyjnych”
Miejsce: Centrum Dydaktyczne WUM, ul. ks. Trojdena 2a

28.09.

godz. 10:00 – 4th Baltic Stem Cell Meeting (BSCM)
Miejsce: Centrum Badań Przedklinicznych i Technologii (CePT) WUM

29.09.

godz. 11:00 – Uroczystość odnowienia dyplomów lekarskich po 50 latach
Miejsce: Aula B, Centrum Dydaktyczne WUM, ul. ks. Trojdena 2a

